

Miss. R. Navaratnam.

பிப்ரவரி 1969

வலை 75 சதம்

கதம்பம் பதிப்பகம்
219, ஜெம்பெட்டாத் தெரு.
கொழும்பு-13.

அண்ணா

ஸ்டார் எழுத்தாளர்

கே. வீ. எஸ். மோகன்

இது ஒரு கதம்பம் வெளியீடு

முன்னுரை

நான் ஒரு தி. மு. கழகத்தவன் அல்லன். இருந்தாலும் அண்ணா மீது மதிப்பு கொண்டவன். அவருடைய தமிழ்மேல் நீங்காத காதல் கொண்டவன். அதனால் தான் என்னால் இந்த நூலை எழுத முடிந்தது.

உஃசி முனையில் நிற்பது போன்ற உணர்வு எனக்கு! மிக ஜாக்கிரதையாக நடுநின்று அண்ணாவின் காவியத்தை சிறு புத்தகமாக்கினேன், எல்லாக் கட்சிகாரர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி!

அண்ணா பெருவாழ்வு கண்டவர். நீலக்கடல் போல் அலைமோதும் பல பிரச்சனைகளுக்கு நடுவில் வெற்றியுடன் வணங்காமுடியாக வாழ்ந்தவர். அவர் வாழ்வின் ஒரு சிறு துளி இந்நூல்.

இவரை முழுமையாக புரிந்து கொண்டவர்கள் எவரும் இலர். அவர் வாழ்க்கையை அவரைத் தவிர வேறு எவராலுமே முழுமையாக எழுத முடியாது.

இவரைப் பற்றி கழகத்தவர்கள் சொல்லிய கருத்துக்களையும், அவர் மேடையில் முழங்கிய கர்ஜனைகளையும், அவர்

பத்திரிகைகளில் எழுதிய எழுத்துக்களையும் மையமாகக்கொண்டு அவர் வாழ்வின் சுவையான பகுதிகளை பொறுக்கியெடுத்து தமிழன்னைக்கு ஆர்மாகக் சூட்டுகிறேன்.

இந்த வாழ்க்கை வரலாறு இலங்கையின் பிரபல மாலை தினசரியான மித்திரன் இதழில் என்னைத் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டது. இதை படிக்காதவர்கள் படிக்கவும், படித்தவர்கள் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், நூலகங்களில் வைத்து பலரும் பலன் அடையவும் இதை சிறு நூலாக அனைவரும் வாங்கக்கூடிய வகையில் குறைந்த விலையில் வெளியிடுகிறோம்.

வருங்கால வாழ்வில் இந்நாட்டு தூண்களாக, விடிவெள்ளியாக மின்னப்போகும் காணையர்களுக்கு அண்ணு வாழ்வு எடுத்துக் காட்டு.

என்னை வளர வைக்கும், வாழ வைக்கும் கதம்பம் வாசகர்களுக்கு காணிக்கையாக்குகிறேன் இந்நூலை.

12-2-69

சோகன்

ஸாதி ஐயரத்துவர சரவணபவன்
இலங்கை - ல்ல ந்ருவாக செணை
ஸ்ரீலக்ஷ்மி உடைபாள் சூழ்க்கை
கொக்குவி

சி. என். அண்ணாதுரை
முதலமைச்சர்

காட்டை
சென்னை-9

19-10-1967

ஈழத்தில் வாழும் தமிழ்ப்பர்கள் தமிழையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் தம்மிரு கண்களாகக் கொண்டு, இலக்கியம் வளர்த்தும் விருந்தோம்பியும் வரும் பாங்கு அனைவரும் அறிந்ததே வாழ்வோடு மொழியை இணைத்து வாழ்வாங்கு வாழும் வாழ்க்கை இலக்கணத்திற்கு அவர்கள் இலக்கியமாகத் திகழ்வது எனக்கு மகிழ்ச்சியளிப்பதாகும். இந்தச் சீரிய பண்பினை மேலும் பேணி வளர்க்கின்ற வகையில் தமிழ் இலக்கிய ஏடுகளின் மூலம் இருந்திட விழைகிறேன்.

'கதம்பம்' திங்களிதழ் மொழி வளர்ச்சியிலும் இலக்கிய மற மலர்ச்சியிலும் ஆர்வம் மிகக் கொண்டு அரும்பணி ஆற்றிவரும் தமிழர் அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியளிக்கும் செய்தியாகும். மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றுத் தொடர்ந்து இலக்கியத் தொண்டாற்றிட ஈக்கம் பெறும் வகையில், ஏட்டின் நூலுவது இதழ் வெளியிடப்படுகிறது இந்த இதழ் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தாய் மலர்ந்திட எனது நல் வாழ்த்துகள்.

அ. அ. அ. அ. அ.

ஆசிரியர்,
'கதம்பம்',
கொடும்பு - 13.

கதம்பம் பத்திரிகையின் வளர்ச்சியில் அண்ணா கொண்டிருந்த ஆர்வத்தை அவர் எனக்கு அனுப்பிய இந்தக் கடிதம் காட்டுகிறது.

அண்ணாவும் நானும்

அண்ணா முதலமைச்சராகும் முன்னர் ஒருநாள் காலே. வெள்ளிக்கீழமை அன்று நுங்கம்பாக்கத் தீலுள்ள அவர் இல்லத்துக்குப் போயிருந்தேன்.

கீழே அண்ணாவின் அருமை மகன் பரிமளம் நின்றுகொண்டிருந்தார். என்னைக்கண்டதும் வரவேற்றார். “அவரிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். மேலே போங்கள்” என்று வழிகாட்டி நின்றார்.

மாடியிலுள்ள அழகிய அந்த சின்ன வரவேற்பறையிலே அவருக்காகக் காத்திருந்தேன். சில நிமிடங்களில் ஒருவர் வந்தார் கதவைத் திறந்துகொண்டு.

“அண்ணா விடியற்காலையில் தான் காஞ்சியிலிருந்து வந்தார்கள். சில நிமிடங்களுக்கு முன் தான் எழுந்தார்கள். கொஞ்சம் இருங்கள் வந்து விடுவார்” என்று சொல்லி நகர்ந்தார்.

மேசையில் விரிக்கப்பட்டிருந்த செய்திப் பத்திரிகைகளைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தேன். படிக்கவில்லை. மனமுமில்லை.

திறந்த மேனி நான்கு முழம் வேட்டி, கலைந்த சிகை. வெள்ளி மயிர்களோடு போட்டியிட்டு மலரும் காவிபடிந்த பற்கள், தெரிய அண்ணா வந்தார்கள்.

நான் எண்ணி வந்த உருவத்திலிருந்து முற்றும் மாறுபட்ட எளிமையான கோலத்தோடு அண்ணாவைக் கண்டதும் திகைப்புடன் எழுந்து நின்றேன். அண்ணா ஓசை இன்றி சிரித்துவிட்டு “உட்காருங்கள்” என ஆசனம் காட்டி அவரும் பக்கத்திலே உட்கார்ந்தார்கள்.

அவருடைய உருவத்தை என் இதயத்தில் நிரப்ப முயன்று தோல்வி கண்டு கொண்டிருக்கும் அவ்வேளையில் “தம்பி நீங்க இலங்கைப் பிரஜைதானே” என அண்ணா கேட்டார்.

இலங்கைத் தமிழர்கள் எழுச்சியும் அவர்கள் மொழி மேல் கொண்டுள்ள பற்றும் என்னைத் திகைக்க வைக்கிறது. அங்கிருந்து வரும் தோழர்களைக் காணும்போது வியக்கிறேன். இலங்கைத் தமிழர்கள் மத்தியில் நான் பிறக்கவில்லையே என எண்ணியது உண்டு. என்றார் அண்ணா.

“நல்ல செய்தி அண்ணா இது, இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு” என்றேன்.

“இது செய்தியல்ல, அவர்கள் தமிழ் ஆர்வத்தை பாராட்டும் போது எனக்குத் தோன்றிய எண்ணம்” என்றார் அவர்.

இலங்கைத் தமிழர்கள் நிலை, நம் நாட்டு கட்சியை மீட்டி, இலங்கை அரசியல் தலைவர்களின் பெயர்கள் முதலியவற்றை அண்ணா ஆர்வமோடு கேட்டார்கள். அண்ணாவைக்காண ஏங்கும் நெஞ்சங்கள், இலங்கையில் ஏராளம் என்றேன் நான்.

“தம்பி இலங்கைத் தமிழர்களைக் காணும் ஆவல் எனக்கு மட்டும் இல்லையா? கட்சி ஆதரவாளராக இல்லாத நீங்கள் கூட என்னை அன்போடு அழைக்கிறீர்கள். உங்களைப் போல் எனக்கு அங்கு எத்தனை அன்புள்ளம் கொண்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். இலங்கையில் நான் வந்து அவர்களைக் காணும் காலம் விரைவில் இல்லை. இங்குள்ள பணிகளின் சுமையை என்னால் இறக்க முடியவில்லை. அசைய முடியாது எனக்கு. இருந்தாலும் எனக்கு ஓய்வு கிடைத்தால் அவசியம் அங்கு வருவேன்” என்றார் அண்ணா.

அண்ணாவைப் புகைப்படம் எடுக்க நான் தயாரான போது ‘ஷேவ் எடுக்கவில்லையே தாடி முளைத்திருக்கிறதே’ என்று சொல்லி சில வினாடிகளில் “அதனால்

என்ன நான் சினிமா நடிகனா மேக்கப் போட்டுக் கொள்ள” என்று சிரித்துக்கொண்டே சொன்னார்.

அண்ணாவோடு நான் பேசிய அரை மணி நேரமும் என் இதயத்தில் பதிந்துவிட்ட பொன்னான காலம்.

அண்ணா அன்புடன் என் கரங்களைப்பற்றி “தம்பி நீ எப்போதும் நடு நிலையில் நின்று எழுது. அப்பொழுது தான் அந்தக் கரங்களுக்கு மதிப்பு உண்டு” என்றார்கள்.

அண்ணாவின் அந்த வலிமையான கரங்கள் எனக்கு புது உணர்வைத் தந்தன. அந்தப் பொற்கரங்களை இனிக் காண்பது எங்கே?

அண்ணா அமெரிக்க அரசாங்க அழைப்பை ஏற்று அமெரிக்கா புறப்படும் அதே நாள். 68 ஏப்ரல் 15ம் தேதி நான் கொழும்பிலிருந்து புறப்பட்டு சென்னையை அடைந்தேன். நான் வந்த விமானம் இறங்கிய 30 நிமிடங்களில் அண்ணா அமெரிக்கா புறப்படும் விமானம் கிளம்பத்தயாராக இருந்தது. விமான நிலையத்தில் சில வினாடிகள் அவரைக்கண்டு அவர் பயணம் மகிழ்ச்சி கொண்டதாக இருக்க என் வாழ்த்துக்களைச் சொன்னேன். அதே புன்னகையை சிந்தினார்.

சிரிப்பு!

அண்ணாவின் சிரிப்பு இருக்கிறதே அது வலிமையானது. பாதாளம் வரை பாயக்கூடியது. எவரையும் கவரும் தன்மை வாய்ந்தது. மெல்லத்தான் சிரிப்பார். அதில் மயக்கம் இருக்கும். ஆயிரம் பொருள் இருக்கும். நல்ல நினைவுகள் இருக்கும்.

அந்தச் சிரிப்பை இனி என்று காண்போம்?

கடந்த மாதம் 21ம் தேதி, சென்னையில் பரபரப்பு தலைதூக்கிய நாள். மருத்துவ விடுதியில் அவர் அனுமதிக்கப்பட்டு பரபரப்பான சூழ்நிலை உருவாகிய நாள். அன்று அவரைக்காண என் நடிக நண்பர் ஒருவருடன்

போய் இருந்தேன். அண்ணாவைக் கண்டதும் என் கண்கள் குளமாயின.

நிமிர்ந்த அவர் உடல் தளர்ந்திருந்தது. கூரிய அவர் விழிகள் மயக்கத்தில் இருந்தன. உதடுகள் மூடி இருந்தன. உறங்கிக்கொண்டிருந்தார். லட்சக் கணக்கான இதயங்கள் அண்ணா, அண்ணா என அழைக்கும் அந்தத் திருஉருவம் கட்டிலில் மெல்ல உறங்கிக் கொண்டிருந்தது.

சீரடையும் அவர் உடல், வீரராக வெளியே வருவார், தமிழர்கள் உரிமைக்காகப் போரிடுவார் என கனவு கண்ட லட்சக்கணக்காக இதயங்களில் என் இதயமும் ஒன்று

அண்ணாவை அப்போது தான் கடைசியாகச் சந்திப்பேன் எனத் தெரிந்திருந்தால் விழித்த பின்னர் அவருடைய வசீகரமான கண்களை ஒருமுறை இதயம் மலர கண்டிருப்பேன்.

புகழோடு பிறந்தார். சிறப்போடு வளர்ந்தார், அறிவோடு வாழ்ந்தார், கலைஞராக இருந்தார், நாட்டுக்கு வழிகாட்டி நடந்தார், இன்று அனைவரையும் கலங்க வைத்து நெடும் பயணம் தொடர்ந்தார் என்று மட்டும் எண்ணி நம்மை நாடம் தேற்றிக் கொள்ள முடியாது.

ஆரூத துயரம் இது!!

விடிவெள்ளி

முளைத்தது

1909 ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 30ம் நாள் தமிழக வரலாற்றிலே ஒரு விடிவெள்ளி முளைத்தது.

வருங்கால வரலாற்றுக்கு ஒரு காவியனைத் தந்த திருநாள் அது! நடராஜன். பங்காரு அம்மாளுக்கு அருமை மகனாக அண்ணா பிறந்தார்.

பல்லவர்கள் புகழ்பெற்ற காஞ்சி மண்ணில் அண்ணா பிறந்தார். தெருவுக்குத் தெரு ஆலயமும் உயர்ந்த நல் கோபுரங்களும், நான் மாடக் கூடங்களும் நிறைந்த திருநகரில் அண்ணா பிறந்தார். பகுத்தறிவு. இயக்கமும், சுயமரியாதையும் தோன்றாத காலத்தில் அண்ணா பிறந்தார். நான்கு வேளை பூஜைகளும் வேத மந்திரங்களும் ஒலிக்கும் ஊரிலே, மதபக்தி நிறைந்த பரம்பரையிலே, சுடவுள் நம்பிக்கைக் கொண்ட தம்பதிகளுக்கு அண்ணா பிறந்தார்.

சாதாரணப் பிள்ளைகள் போல் இவரும் பிறந்தார். எல்லோரையும் போல் தான் ஓடிவிளையாடினார். அவருடைய அறிவு மட்டும் தனி விதமாக, எல்லோரையும் போல் அல்லாது வளர்ந்தது, பரந்த வளர்ந்த உலகோடு போட்டியிட்டு படர் விரைந்தது.

காஞ்சியில் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் அண்ணாவை பங்காரு அம்மாள் படிக்க அனுப்பி வைத்தார்.

புத்தாடை அணிவித்து, தலையில் தொப்பி வைத்து, நெற்றியிலே சந்தனப் பொட்டிட்டு மகளை பள்ளிக்கு அனுப்பி வைத்தாள் அந்தத் தாய்.

பள்ளிக்குப் போகும் போது பாதை ஓரமாகப் போகத் தெரியாமல் நடுரோட்டில் போய்விடுவானோ. போக்குவரத்தில் மாட்டிக்கொள்வானோ, பிஞ்சுக் கால்கள் நடந்து களைத்துவிடுமோ என அஞ்சி அண்ணாவை மாட்டு வண்டியில் அனுப்பி வைத்தாள் அந்த தாய்.

அண்ணாவின் வண்டிக்காரன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு மாட்டு வண்டியில் சவாரி போவாராம் குச்சியால் மாட்டை விரட்டிக்கொண்டு.

அந்த மாதிரி மாட்டு வண்டியில் பூட்டப்பட்ட காளைகள்தான் வருங்காலத்தில் காங்கிரசின் சின்னமாகும் என்று அப்போது அண்ணாவுக்குத் தெரியாது.

பள்ளியில் பலரும் வியக்கும் அளவுக்கு படித்து

வந்த அண்ணாவுக்கு இறுதி வகுப்புத் தேர்வு எழுதும் போது வேடிக்கையான சம்பவம் ஒன்று நடந்திருக்கிறது.

பொடி விஷயம் தான். இருந்தும் இவர் அதை நகைச்சுவையோடு அடிக்கடி சொல்லிச் சிரிப்பதுண்டு. எல்லா மாணவர்களும் பரீட்சை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் போது அண்ணா அங்கும் இங்கும் திரும்பிப் பார்த்தார். யாரும் தன்னைப் பார்க்கவில்லை எனப்பிரிந்து கொண்டு பாக்கெட்டில் கையை விட்டு ஒரு காகிதத்தை எடுத்து கைக்குட்டையால் முகத்தை மறைத்துக் கொண்டார்.

தூரத்தில் நின்ற கல்லூரி காவலர் இதைப் பார்த்துவிட்டு அண்ணா எதையோ பார்த்து எழுதுகிறார் என கோபத்துடன் அருகில் வந்து எதையோ கண்டு பிடித்தவர்போல் விழித்துப் பார்க்க அண்ணா மெல்லச் சிரித்துவிட்டு பையில் இருந்த பேப்பர்ப் பொட்டலத்தை பிரித்து உள்ளே இருந்த பொடி மட்டையைக் காட்டி நான் பரீட்சை எழுதுவதானால் இந்தப் பொடி மட்டை அவசியம் தேவை. யாருக்கும் சொல்லி விடாதீர்கள். என அண்ணா நயமுடன் கேட்க கல்லூரிக் காவலர் சிரித்துக்கொண்டே நகர்ந்தாராம்.

இதே பழக்கம் கடைசி வரை அவரிடம் இருந்தது. தோளில் தொங்கும் துண்டால் முகத்தை மறைத்துக் கொண்டு நொடிப் பொழுதில் பொடியை உறிஞ்சி விடுவார். யாருக்கும் தெரியாது.

அண்ணாவுக்குப் பிடித்த தெய்வம்!

அண்ணாவுக்குப் பிடித்த தெய்வம் பிள்ளையார். இளம் வயதில் பிள்ளையாரை வைத்து இவர் பூசைகள் செய்வது உண்டாம். பள்ளிக்குப் போகும் முன்னரும் பின்னரும் அண்ணா பிள்ளையாரை வணங்கத் தவறுவதில்லை.

கோவிலுக்கு அடிக்கடி அண்ணு போவாராம். எந்தக் கோவிலுக்குத் தெரியுமோ? கூட்டம் இல்லாத கோவிலுக்கு அப்போதுதான் இறைவனை நிம்மதியாக வணங்கலாம் என்று.

அண்ணு உயர் நிலைப்படிப்பு முடியப்போகும் காலத்தில் ஈ. வே. ரா. பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கக் கருத்துக்கள் நாடெங்கும் பரவ ஆரம்பித்தன. பலவித குதர்க்க வாதங்கள் எழும்பின.

அண்ணுவை அந்த வாதங்கள் சிந்திக்க வைத்தன.

அண்ணுவைப் போல் பல இளைஞர்கள் ஈ. வே. ரா. பேச்சுக்கு செவி கொடுத்தனர்.

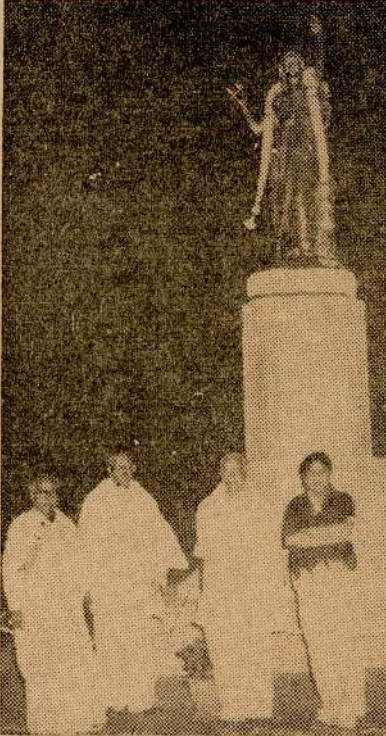
பச்சையப்பன் கல்லூரியில் அண்ணு உயர் படிப்பை ஆரம்பிக்கப் புகும்போதே அண்ணுவுக்கு திருமணப் பேச்சு ஆரம்பமானது. வாழ்க்கைப் பள்ளியில் அவரைச் சேர்க்க அவர் அன்னை முயன்றார்.

1930ம் ஆண்டில் அண்ணுவுக்கு திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டு நடந்தது. ராணி என்ற பெண்ணை அவருக்கு மனைவியாக்கினார்கள்.

திருமணம் வைதிக முறைப்படி வேதியர்கள் வேத, மந்திரங்கள் இசைக்க அக்கினி வளர்க்கப்பட்டு பெரியவர்கள் மஞ்சள் அரிசி தூவி வாழ்த்த அண்ணு, ராணி அம்மையாருக்கு திருமாங்கல்யம் கட்டினார்.

திருமணம் பல வகையாலும் கல்லூரிப் படிப்புக்கு தொல்லையாக மோதிய போதும் அண்ணு மிகவும் ஜாக்கிரதையாக குடும்பத்தைச் சமாளித்து வந்தார்.

கல்லூரியில் படிக்க சேர்ந்ததுமே வெற்றிலை, பாக்கு புகையிலை பழக்கம் அவருக்கு வந்துவிட்டது. கல்லூரி வகுப்பறையில் யாரும் பார்க்காமல் இருக்க சாலை ஓரம் இருந்த பெஞ்சியில் அண்ணு உட்கார்ந்து கொண்டு வெற்றிலை, புகையிலையை மென்றுகொண்டே பள்ளியில் பாடங்களைப் படித்து வந்தாராம்.

பள்ளியில் படிக்கும் போது பல அறிவு நூல்களைப் படித்தார். சென்னை மாநகராட்சி நூலகம் அண்ணாவை அடிக் கடிதன் பக்கம் ஈர்த்ததாம். இவரது பொது அறிவு கல்லூரியில் நடக்கும் விவாதங்களில் பங்குகொள்ள உதவியதாம்.

ஆங்கிலம், தமிழ் இருமொழி விவாதங்களிலும் அண்ணா கலந்து கொண்டு வெளுத்து வாங்குவாராம். ஓய். எம். இ. ஏ. பேச்சரங்கில் அண்ணா நிகழ்த்திய பேச்சு மாணவர்கள் மத்தியில் அவருக்குப் புகழைக் கொடுத்ததாம்.

கண்ணகி சிலை அருகில் அண்ணா கல்லூரிக் கட்டுரைப் போட்டியில் அண்ணாவின் கட்டுரையைக் கண்ட பேராசிரியர் வியந்தாராம்.

தாம் சொல்லித் தராத விஷயங்கள் அதில் பல இருக்க ஒருவேளை ஏதாவது மூலப்பிரதியைப் பார்த்து எழுதியிருப்பாரா எனச் சந்தேகப்பட்டாராம். அண்ணாவை ஆசிரியர் கூப்பிட்டுக் கேட்டபோது இது எந்தப் பத்திரிகையையும் பார்த்து எழுதியதல்ல என் சொந்தக் கற்பனை என அண்ணா சொன்னாராம்.

பணம் இல்லை

ஆனர்ஸ் படிக்க அண்ணாவிடம் பணம் இல்லை பி. ஏ படிப்புடன் இவர் படிப்பை முடித்து விட நினைத்தபோது கல்லூரித்தலைவர் அண்ணாவின் இலவச படிப்புக்கு உதவி செய்வதாக கூறினாராம்.

'தீண்டாமை கூடாது' சாதிகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். போன்ற கருத்துக்களை விளக்கி அண்ணா கல்லூரியில் பேச ஆரம்பித்துவிட்டாராம். 1934ம் ஆண்டில் அண்ணா எம். ஏ. பட்டம் படித்து பட்டதாரியாக வெளி உலகில் காலடி எடுத்து வைத்தார்.

பொது வாழ்வில்

அண்ணா

சேரிகளில் விளக்கில்லை. குடிசைவாழ் மக்கள் தொல்லை படுகிறார்கள். படுக்கப்பாய் இல்லை. என்று அண்ணா குரல் எழுப்பினார். அவர் குரலுக்கு செவி மடுப்பார் அவரைச்சுற்றி கூடத் தொடங்கினார்கள்.

அண்ணா நீதிக் கட்சியில் சேர்ந்தார். இவரை நீதிக்கட்சியில் சேர்த்த திரு. பாலசுப்ரமணியம் ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர். இவர் திருவண்ணாமலையில் நடந்த மாவட்ட மன்ற தேர்தல் கூட்டத்தில் பேச அண்ணாவை அழைத்துச் சென்றார்.

அண்ணா அப்போது தன்னுடன் தன் தோழர் சம்பத்தையும் அழைத்துக்கொண்டு திருவண்ணாமலை போய் பேசினார். அந்த தேர்தல் தோல்வி கண்டது. அன்று முதல் நீதிக் கட்சியில் தீவிர உழைப்பாளி, தொண்டரானார் அண்ணா.

[திருச்சி நகராட்சி மன்ற மகாநாட்டில் தலைவர்கள் பேச்சை தமிழில் மொழி பெயர்க்க ஆள் தேடிய

போது அண்ணு முன்னுக்கு வர கி. ஆ. பெ. விஸ்வ நாதன் 'உன்னால் முடியுமா' என கேட்க முயன்று பார்க்கிறேன் என்றாராம்.

பொடி விஷயம்

மாணவரூயிற்றே என அவர் திகைக்க, கூட்டம் ஆரம்பமாக அனைவரும் வியக்கும் வண்ணம் அண்ணு தமிழில் மொழி பெயர்க்கவே கர ஒலி எழுந்ததாம்.

ஆங்கிலத்தில் பேசும் போது எழும்பாத கர ஒலி தமிழில் அண்ணு பேசிய போது எழும்ப தலைவர்கள் வியப்போடு எப்படி இத்தனை அழகாக பேசினீர்கள். என்று கேட்க 'இது பொடி' விஷயம் என அண்ணு அடக்கத்தோடு சொன்னார்.

நீதிக்கட்சி சார்பாக வாரம் மும்முறை வெளியீடான 'விடுதலை' ஆரம்பமானது. இவர் விடுதலை உதவி ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார்.

விடுதலையில் 'ரிப்பன் கட்டிடத்துச் சீமாண்கள் ஈ. வே. ராவைக் கவர்ந்து அண்ணுவைத் தேடிவந்து பாராட்ட வைத்தாதாம்.

1937-ல் ராஜாஜி அமைச்சரவை இந்தியை கட்டாயமாக புகுத்திய போது இவர் அதை எதிர்த்தார்.

ஊர் தோறும் இவர் இந்தி எதிர்ப்பு பிரச்சார கூட்டத்தில் பேசி வந்தார். இந்தி எதிர்ப்பு புயலாக நாடெங்கும் பரவியது.

அரசாங்கத்தை எதிர்த்ததாகவும், மக்களுக்கு ஆவேசத்தை தூண்டிவிட்டதாகவும் குற்றம் சாட்டப்பட்டு 1937 ல் அண்ணு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.

பின்னர் விடுதலை செய்யப்பட்டு இரண்டாம் முறையாக 1938ல் செப்டம்பரில் இந்தியை எதிர்த்து மறியல் செய்ததற்காக சிறை அடைக்கப்பட்டார்.

நான்கு மாதங்கள் சிறைவாசம் அனுபவித்து அண்ணு வெளியே வந்தார். 1942 ல் ராஜாஜிக்கு கறுப்புக் கொடி காட்ட திராவிடர் கழகம் முடிவு செய்த போது அண்ணு மறுபடியும் சில மாதங்கள் சிறை சென்றார்.

ஆரியமாயை என அண்ணு எழுதிய நூல் வகுப்பு வாதத்தை வளர்த்தது என குற்றம் சாற்றப்பட்டு ஆறு மாதங்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.

கொள்கை வீரனாக விளங்கிய அண்ணுவுக்கு சிறை பஞ்சு மெத்தையாக விளங்கியது.

தி. மு. கழகம் மாபெரும் போராட்டத்தை தொடங்கியது. இந்தியப் பிரதமர் நேருஜி தமிழகம் வந்தபோது நடைபெற்ற ஒரு கூட்டத்தில் ஏற்பட்ட சலசலப்பால் ஆத்திரமடைந்து 'நான்சென்ஸ்' 'காட்டுமிராண்டிகள் எனச் சொல்ல அண்ணு அந்த வாசத்தைகளை வைத்து நேருவுக்கு நேர் என்ற நூல் எழுதினார் அப்போது ரயில் நிறுத்தப்போராட்டம் நடந்தது.

ராஜாஜி ஆட்சியில் தந்தை தொழிலை மகனும் பயில வேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டுவர அந்த குல தர்க்கக் கல்வி திட்டத்தை எதிர்த்து இரண்டாவது போராட்டம் நடந்தது.

டால்மியாபுரம் என புது பெயரை கல்லக்குடிக்கு அரசு வைக்க முயல அதை எதிர்த்து போராட்டம் நடத்த கழகம் முன்வந்தது.

கருணாநிதி தலைமையில் தோழர்கள் இணைந்து டால்மியாபுரம் என எழுதப்பட்ட ரயில்வே நிலைய போர்ட்டில் கல்லக்குடி என அச்சடிக்கப்பட்டதாள் ஒட்டப்பட்டது. அங்கு நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் ஆறு பேர் மாண்டார்கள்.

நேருவுக்கு கறுப்புக்கொடி காட்ட அண்ணு முயன்ற போது அவர் மறியலில் அடைக்கப்பட்டார்.

ஜெயிலுக்குப் போகும் முன்னர் அண்ணா தன் தோழர் களிடம் கேட்டுக்கொண்டார்,

‘மூச்சை அடக்கி முத்து எடுக்கும் பரம்பரை நம் முடையது. பல ஆயிரம் அடி ஆழம்வரை சென்று மண்ணோடு கலந்த தங்கத்தை எடுக்கும் இனம் நம் முடையது. நம் லட்சியங்கள் நிறைவேற சிறை செல்வது பெரிய காரியமல்ல. நம்முடைய நாட்டுப் பக்தியை அது காட்டுகிறது’ என்றாராம்.

கொடி எரிப்பு

நீதிக் கட்சியின் கொடி பறிக்கப்பட்டு காங்கிரஸ் காரர்களால் கொளுத்தப்பட்டது. இதை அறிந்த சுய மரியாதை இயக்க அங்கத்தவர்கள் கொதித்து எழுந்த போது சத்தியமூர்த்தி அய்யர் தங்கியிருந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் தேர்தல் அலுவலகத்தில் பறந்து கொண்டிருந்த தேசிய கொடியை பிடுங்கி வந்து தீயிட்டு கொளுத்தும் பணியை இயக்கம் அண்ணாவுக்கு கொடுத்தது.

இளமைத் துடிப்புள்ள அண்ணா அந்தக் கொடியை எடுத்துவந்து ஒரு கூட்டத்தின் முன் நின்று காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு சவால் விட்டார்.

‘இக் கொடியை நான் ஏன் கொளுத்தக் கூடாது என்று எவராவது இந்தக் கூட்டத்தில் கூறி என்றோடு சொற்போர் செய்ய வந்தால் இங்கே வரவும். அப்படி அவர்கள் நீதியுடன் என்னுடன் வாதாடினால் இந்நிகழ்ச்சி நடக்காமல் தடுக்கப்படும்’ என சவால் விட எவரும் அண்ணாவுடன் சொற்போர் செய்ய முன் வரவில்லை.

அண்ணா தேசியக் கொடிக்கு நட்ட நடு வீதியில் தீயிட்டு தன் எதிர்ப்பைக் காட்டி கொண்டார்.

அதே தேசியக் கொடிதான் பிற்காலத்தில் தன் பிரேரத்தின் மீது போர்த்தப்படும் என அண்ணாவுக்கு தெரியாது!

திராவிட நாடு

1942 ல் அண்ணா திராவிட நாடு என்ற சொந்தப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்து தன் கருத்துக்களை எழுதி வந்தார். திராவிடநாடு வாரம் ஒருமுறை வெளிவந்தது.

திராவிட நாடு தமிழிலும், ஹொம்லண்ட் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்த போது அண்ணா அதன் ஆசிரியராக இருந்து எளிய மொழியில் கட்டுரைகள் எழுதி வந்தார்.

1944 ல் நீதிக்கட்சி திராவிடர் கழகமாக மாற வேண்டும் என அண்ணா எழுதினர் மகாநாட்டில் கருத்து வாாதம் செய்து திராவிடர் கழகத்தை ஆரம்பித்தார்.

ஈ. வே. ரா. மேல் அண்ணா அளவுக்கதிகமான பக்தி வைத்திருந்தார். சென்னையில் நடைபெற்ற பெரிய பொதுக்கூட்டம் ஒன்றில் ஈ. வே. ரா. பேச விரும்பிய போது 'வேண்டாம், அண்ணாவைப் பேசச் சொல்லுங்கள்' என மக்கள் சூரல் எழுப்பி ஈ. வே. ரா. வை பேச விடாமல் அண்ணாவை பேச வைத்த போதுதான், ஈ. வே. ராவால் உணரமுடிந்தது அண்ணாவுக்கு மக்கள் மத்தியில் எத்தனை செல்வாக்கு இருக்கிறது என்று.

தந்தைக்கு கல்யாணம்

திருச்சிக்கு வந்த அண்ணாவுக்கு மனதில் பெரும் போராட்டம் உண்டானது. அத்தனை வயதுக்கு மேற்பட்ட தந்தை பெரியாருக்கு கல்யாணம் என்ற செய்தி அண்ணாவின் இதயத்தில் வேதனையை உண்டாக்கியது.

பல அங்கத்தவர்களும் இதை தடை செய்ய கண்ணீர் விட்டார்கள். கண்டபடி பெரியாரை தூற்ற ஆரம்பித்தார்கள்.

எழுபத்திரண்டு வயதுள்ள பெரியாருக்கும் அவரால் வளர்க்கப்பட்ட இருபத்தாறு வயதுள்ள மணியம் மைக்கும் திருமணம் நடந்தது!

முதல் முறையாக அண்ணா தன் மனச்சஞ்சலத்தை பத்திரிகையில் வேதனையோடு எழுதினர்.

“மணியம்மை,கட்சிக்குள் தந்தை பெரியார் அவர்களிடம் வந்து நுழையும் போது புயல் நுழைகிறது என்று கருதியவன் நான். வில்லன் எனத் துற்றப் பட்டேன் அதனால்” என எழுதினர்.

அண்ணாவுக்கு பெரியாருக்கும் எத்தனையோ கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்த போதும் அண்ணா எதையும் வெளியில் காட்டாமல் மௌனமாக இருந்தார்.

1947 ல் ஆகஸ்ட் 15 ம் நாள் இந்திய சுதந்திர நாள். அந்நாளை நாம் துக்க நாளாக கொண்டாட வேண்டுமென்பெரியார் கட்டளை இட்டபோது அண்ணா புயலாக எழுந்தார்.

“முடியாட்சி விழுந்து நாம் சுதந்திரம் பெற்ற திருநாள் இது. இதை மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடவேண்டுமென பெரியாரை எதிர்த்து நான் இப்படிச் சொல்வதால் என்னைக் கட்சியிலிருந்து விலக்கினாலும் நான் இந்தச் சுதந்திர நாளைக் கொண்டாடுவேன்” என அண்ணா எழுதவே கழகத்தோழர்கள் பரபரப்படைக்தார்கள்.

இதோடு பெரியார் திருமணமும் சேர கழக அங்கத்தவர்கள் பெரியவரை விட்டு பிரிய தம் கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள்.

தி. மு. க. இதயம்

1959ல் செப்டெம்பர் 17ம் தேதி அண்ணா தம் வட்சியங்களை தொடங்க திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியை ஆரம்பித்தார்.

ஈ. வே. ரா. இதனால் ஆத்திரம் அடைந்தார். அவருடைய விடுதலை இதழ் கண்டபடியெல்லாம் அண்ணாவைத் தாக்க ஆரம்பித்தது.

அண்ணாவைப்போற்றிய பெரியார் வாய் துற்றியது என்னைக் கத்தியால் குத்த வந்த கொலைகாரன் என்றும் சதிகாரனென்றும் ஈ. வே. ரா. பெரியார் கூசாமல் சொன்னார்.

“அண்ணா மண்குதிரை இவரை நம்பி ஆற்றில் இறங்க முடியுமா’ என அண்ணாவை வைத்துக் கொண்டு பலரும் கேட்டபோது அண்ணா சிரித்துக் கொண்டே “ஏன் நீஜக்குதிரையையே நம்பி ஆற்றில் இறங்கினால் கடந்துசெல்லவாமுடியும்” எனக்கேட்டாராம். கூடிநின்றவர்கள் கரஓலி செய்து சிரித்தார்கள்

“தமிழ்மொழி தமிழ்நாடு நாலாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முந்தியது. திராவிடர் தலைவர் தமிழ் சொற்பொழிவாளர் திரு. அண்ணாதுரை சிங்கப்பூர் வந்திருந்தபோது நானும் ஜாவான் புகாரி ஸ்டேடியம் சென்றிருந்தேன். என் ஆயுளில் அதற்கு முன் அவ்வளவு தமிழர்கள் ஒன்றாக கூடி இருந்ததை நான் பார்த்தறியேன். அவர்கள் பிற்பகல் 2 மணி முதல் நள்ளிரவுவரை ஸ்டேடியத்தில் இருந்தனர். திரு. அண்ணாதுரையை ஏற்றிவந்த விமானம் மாலை 5 மணிக் குத்தான் வந்தது. மக்கள் இரண்டு மணிக்கே கூடி விட்டார்கள். நள்ளிரவுவரை கூட்டம் நடந்தது. எனக்கு இது பெரும் வியப்பைத் தந்தது. அண்ணா, மீது தமிழர்கள் கொண்ட அன்பை. இது காட்டியது என்று சிங்கப்பூர் பிரதமர் லீ அண்ணா சிங்கை வந்த போது இப்படி வியந்து பாராட்டினாராம். அண்ணா புகழும் நாவன்மையும் வெளிநாட்டவர்களை கவரும் போது தமிழர்களைக் கவரக் கேட்பானேன்.

கழகக்கொள்கை விளக்கம்

அண்ணா ஆரம்பித்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வளர ஆரம்பித்தது. இயக்கம் ஆரம்பித்த அன்றே அண்ணா தி. மு. க. முதல் கூட்டத்தை துவக்கினார்.

சென்னையில் உள்ள புகழ்பெற்ற ராபின்ஸன் பூங்காவிலே முதல் கூட்டம் நடந்தது. தி. மு. கவின்

முதல் கூட்டத்திற்கு பெத்தம் பாளையம் பழனிச் சாமி தலைமைவகித்தார்.

அப்போது கழகம் ஏன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எதற்காக என்று கழக முன்னணி வீரர்கள் பேசினார்கள். அந்தப் பேச்சு அனைவர் உள்ளத்தையும் தொட்டது.

தி. கழகமும், தி. மு. கழகமும் வேறு வேறல்ல இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கி. இது ஒன்றும் வாழைக்கன்று அல்ல. 'ஆலுக்கு விழுது' என்று சுருக்கமாகச் சொல்லி புரிய வைத்தார்:

கழக வளர்ச்சியில் இரவு பகலாக அண்ணா ஈடுபட்டு ஊர் ஊராகச் சென்று பேசினார். தன்னை மறந்தார். உடல் நிலையை மறந்தார்.

ஒரே ஆண்டில் கழகத்தில் 55,000 உறுப்பினர்களும் 505 கிளைக்கழகங்களும் 12 மாவட்ட கழகங்களும் அமைக்கப்பட்டன.

மாலை மாற்றம்

அண்ணாவைத் தெரியாதவர்களுக்கெல்லாம் அவர் கொள்கை புரிய ஆரம்பித்தது. அண்ணாவை நேரில் காணாதவர்கள் எல்லாம் அவர் இனியகுரலைப் புரிந்து கொண்டார்கள்.

கோட்டாறு என்ற ஊரில் சுயமரியாதை வாசிப்புச்சாலையின் ஆண்டுவிழாவுக்கு ஏற்பாடு செய்து அண்ணாவை தலைமைவகிக்க அழைத்திருந்தனர். அந்தக் குழுவுக்கு நீல—நாராயணன் தலைவராக இருந்தார்.

குறிப்பிட்ட நாள் வந்தது. திருநெல்வேலியிலிருந்து வண்டி வந்தது. உடன் நான்கு புறமும் அண்ணா வாழ்க என்ற கோஷம் எழுந்தது.

அண்ணாவுக்கு "தான்" தான் முதல் மாலைபோட வேண்டும் என்று குழுத்தலைவர் நீல நாராயணன் முன்னால் வந்த நாகரிகமான ஒருவரை அண்ணா என நினைத்து மாலைபோட 'அட்டே', தவறு செய்துவிட்ட மர்களே அண்ணா பின்னால் வருகிறார் என்றார்' அவர்.

ஏமாற்றத்தோடு அவர் பின்னால் திரும்பிப்பார்க்க மிக மிக எளிய உடையில் கசங்கிய சட்டையோடு தலையெல்லாம் கலைந்த நிலையில் வந்த உருவம் தான் அண்ணா என அவர்களுக்குப் புரிந்தது; நீண்ட பயணத்தின் காரணமாக களைத்து வந்த அண்ணாவிடம் விழா குழுவினர் மன்னிப்புக்கேட்க அண்ணா சிரித்தார்.

என் உருவத்துக்கு மதிப்பு வேண்டாம் மாலை வேண்டாம், என் லட்சியங்களுக்கும் என் கொள்கைக்கு மாலை போடுங்கள் என்றாராம்.

உடல் நலிவுற்ற அன்று அண்ணா விடாமல் பயணக்களைப்பை மறந்து மூன்று மணிநேரம் பேசினாராம். மக்கள் தங்கள் சந்தேகங்களை மாறி மாறி கேட்க அண்ணா உடனுக்குடன் தனக்கே உரிய தமிழில் பதில் சொல்ல அவைவரும் வியப்புக் கடவில் மூழ்கினார்களாம்! இந்த நிகழ்ச்சியை நீல நாராயணன் என்ற தி. மு. க. உறுப்பினர் இன்றும் சொல்லிவருகிறார்

அண்ணா நடை

ஈரோட்டில் குறள்நெறி மகாநாடு நடைபெற்ற போது அதில் தமிழ்க்கடல் திரு. வி. க. அவர்களும் கலந்துகொண்டார்கள்.

அண்ணா அந்த விழாவில் மிகச்சிறப்பாக பேசினார்.

அண்ணா உரை திரு. வி. க. மனதைக் கவர்ந்தது. தன்னை மறந்து அதை அவர் ரசித்தார்.

திரு. வி. க. பேசும்போது அதை குறிப்பிட்டார் எப்படித் தைரியமா?

‘தமிழகத்தில் வி. க. நடை, வி. க. பாணி, வி. க. தமிழ் என்ற இன்றைய நிலைமாறி இனி வருங்காலத்தில் அண்ணா தமிழ் என வழங்கும். வரும்காலத் தில் தமிழ் அழிந்துவிடுமோ, அதை யார் காப்பாற்றப்போகிறார்கள் எனநான் கலங்கியதுண்டு. இனி அந்தக் கலக்கம் எனக்கு இருக்காது. இன்று அண்ணா பேச்சை என் மனம் கலந்து ரசித்தேன். தமிழின் உயர்வுக்காக அவர் செய்யும் சேவையை என்னால் மறக்கமுடியாது. அவர் ஒரு அரசியல் வாதிமட்டுமல்ல தாய்நாட்டையும் தாய்மொழியையும் காக்கும் தமிழர் தளபதி. இனி எனக்கு கவலை இல்லை நான் நிம்மதியாக சாகலாம் என்றார் திரு. வி. க.

திரு. வி. க. இப்படி மனம் திறந்து பாராட்டி யது சிலரைத்தான். அதில் அண்ணா முதலிடம் வகித்தார்.

ராமாயண எரிப்பு

அண்ணா கம்பராமாயண எரிப்பிலும் எதிர்ப்பிலும் இறங்கியபோது பக்தர்கள் அதிருப்தி அடைந்தனர். ‘கம்பர்’ காவியம் கலைப் பொக்கிஷம் அல்ல காவியக்கோப்பையில் ஊற்றிக்கொடுக்கப்பட்ட காம ரசம் என்றார் அண்ணா.

கம்பராமாயணத்தில் உள்ள வர்ணனைகளை மட்டும் எடுத்து அண்ணா கம்பரசம் என்ற நூல் எழுதினார்.

‘தமிழர் பண்பை நாசமாக்கும்படி எழுதப்பட்டது ராமாயணம். அது எரிக்கப்பட வேண்டிய நூல்’ என்றார் அண்ணா.

அப்போது நடிகவேள் எம். ஆர். ராதாவும் கீமாயணம் என்ற நாடகத்தை உருவாக்கி மேடையில் நடத்தி வந்தார்.

ராமாயணம் பற்றிய அண்ணாவின் கருத்துகளை சோமசுந்தர பாரதியார் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை பசுமலை நாவலர் முதலியார் எதிர்த்தார்கள்.

அன்று ராமாயணத்தை எரித்த அண்ணா இன்று கம்பருக்கு சிலை வைப்பார் என்றே கம்பராமாயணக் காட்சியை ஊர்த்தியில் வடிவமாக்கி சென்னை நகர் சாலையில் உலகத் தமிழ்க்காநாட்டில்வலமாக கொண்டு வர அனுமதி வழங்குவார் என்றே அன்று எவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

கவிஞர் கண்ட

அண்ணா

“குன்றாத மன வளத்தான் கவிதைச் செல்வன் குறைபடா எழுத்தாளன், அறிவுத் தோட்டம் அன்றாடம் விடுதலையின் வரைந்த சொல்லால் அறிவுலகப் பாதையிலோர் புதுமை கண்டோன் திண்டோளும் மாங்கனிலை வகிர்த்தாற் போல சிவந்து வரும் புன்னகையும் வாலிபர் முன் நின்றாடும் காதலி போல் தவழும் பேச்சும் நிறைவேந்தன் 'துரை' என்றார், 'அண்ணா' என்றார்.

கவிஞர் கண்ணதாசன் தி. மு. கழகத்தில் தீவிர அங்கத்தவராக இருக்கும் போது தன்னுடைய எண்ணங்களை கவிதையாக வெளியிட்டு இப்படி ஆரம்பித்தது பெரும் காவியமே பாடினார். அதுதான் நெடும் பயணம்.

அண்ணா கழகம் வளர அறிவு வளர்ந்தது. கற்றவர்களும் மற்றவர்களைப் போல் சிந்திக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

யார் இந்த அண்ணா? என்ன இவர் கொள்கைகள் என புரிந்துகொள்ள ஆவல் கொண்டார்கள். திராவிட

கவாநிதி இயர்த்துரை எர்ப்பு
 இவங்கை கல்வி நிருவாக சேவை
 இவர்க்கும் உடையார் ஒழுங்கு
 கோர்ப்புவிவல்

முன்னேற்றக் கழகம் வளர வளர அண்ணாவின் அழகுத் தமிழ் மணம் வீசியது.

நேருவுக்கு நேர்

அண்ணா திராவிடநாடு தனியாகப் பிரியவேண்டும் என வலியுறுத்தினார். திராவிடர்கள் தனிக்குடையில் இயங்கவேண்டும் என்ற அண்ணா கருத்து தமிழகத்தில் பரவ ஆரம்பித்தது!

பண்டித நேரு இக்கொள்கையை பலமாக கண்டிக்க அதற்குப் பதில் தந்தார். இப்படித்தான்!

“திராவிட நாடு பிரியக்கூடாது என்று பேசிடும் என் அருமை காங்கிரஸ் தோழர்களே, நான் திராவிட நாடு பிரியவேண்டும் என்று காரணங்கள் காட்டிப் பேசுவதற்கு நேரு பேசும் கூட்டம் ஒன்றில் எனக்கு வாய்ப்பளியுங்கள். திராவிடநாடு பிரியவேண்டும் என்று நான் பேசுகிறேன். பிரியக்கூடாது என நேரு பேசட்டும். நான் கூறுவது சரியென்றால் என்னை நீங்கள் பாராட்ட வேண்டாம். நான் கேட்கும் நாட்டுப் பிரிவினை தவறானது என்று உங்களால் நீருறிக்கப்பட்டால் நான் அதற்காக நேரு பண்டிதரிடம் மன்னிப்பு கேட்கிறேன். அதற்குப் பின் நாட்டுப் பிரிவினை பற்றி பேசவே மாட்டேன். காங்கிரஸ் தோழர்கள் எனக்கு ஒரு வாய்ப்பு தருவார்களா?” என அண்ணா கேட்டார்.

அண்ணா நாடகம்

அண்ணா பேச்சோடு நாடகம் மூலமும் தம் கருத்துக்களைப் பரப்ப முயன்றார். மேடையில் நடிப்போடு காட்டுகின்ற கருத்துக்கள் மக்கள் மத்தியில் ஆழமாகப் பதியும் என அவர் கண்டார்.

இரண்டு இரவு பகலாக உட்கார்ந்து எழுதி ஒரு நாடகத்தை உருவாக்கினார். அதற்கு ‘சந்திரோதயம்’ என பெயர் இட்டார்.

மூடக் கருத்துக்களை அழித்து இன்ப நிலவு பிறக்
கிறது என்பதையே தலையங்க மாக்கினார்.

1943ம் ஆண்டில் பாரதிதாசன் தலைமையில்
அண்ணா எழுதிய முதல் நாடகமான 'சந்திரோதயம்'
அரங்கேற்றப்பட்டது திருவத்திபுரம் என்ற ஊரில்.

இந்நாடகத்தை எழுதியதோடு நின்று விடாமல்
அண்ணா இதில் மடாதிபதியாகவும், சீர்திருத்த இளை
ஞர் துரைராஜாவாகவும், ஜமீன்தார் மயேந்திரனாக
வும்மூன்று வேடம் போட்டு மேடையில் தனக்கே
உரிய கம்பீரமான குரலில் பேசி நடித்தார்.

அண்ணா முதல் நாடகம் மக்கள் மத்தியில் இத்
தனை செல்வாக்கு பெறும் என்றோ அவர் கருத்துகளுக்கு
இத்தனை வரவேற்பு கிடைக்கும் என்றோ எவரும்
எதிர்பார்க்கவில்லை.

புரட்சிகரமான கருத்துக்கள், துரைராஜ் என்ற
இளைஞன் மக்கள் மத்தியில் புகுத்தறிவு கருத்துக்களைப்
பரப்ப மக்கள் அவனைக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள்.
மாறுவேடத்தில் அவன் படாலய தளபதியாகி படத்
தின் சொத்துக்களை அள்ளியள்ளி மக்களுக்குக் கொடுக்
கிறான். மடத்தின் நகைப்பெட்டியை அள்ளிக்கொண்டு
வெளியேறுகிறான். மயேந்திரன் என்ற பெயரில் படத்
திலிருந்து அபகரித்த சொத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு
பழைய எண்ணங்கள் கொண்டவர்களை சலக்குகிறான்.
பாட்டாளிக்கு தனை புரிகிறான். மக்கள் மத்தியில்
புகழ் பெறுகிறான். அவன் வைத்த புகுத்தறிவுத் தீ
நாடெங்கும் பரவுகிறது.

இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை யைாக வைத்து
கதை உருவாக்கப்பட்டு மேடையில் அரங்கேறியது.
அண்ணா எழுத்தோடு அவர் நடிப்பு தேனில் கலந்த
பலாச்சுளைபோல் சுவை மிகுந்து விளங்கியது.

ஈழத்து சிவானந்த அடிகள் அண்ணாவுக்கு நண்ப
ராகவும், அவருடைய ரசிகராகவும் இருந்தார். அவரை

தம் அடுத்த நாடகத்துக்காக முக்கிய குறிப்புகள் எடுக்க டெல்லிக்கு அனுப்பினார் அண்ணை! செப்பேடுகள், ஒலைச் சுவடிகள் பல கண்டு அண்ணைவுக்கு உதவியாக பல குறிப்புகளை அவர் கொண்டுவந்து தந்தார்.

சிவாஜி கண்ட இந்து சாம்ராஜ்யம் உருவானது. இந் நாடகம் பகுத்தறிவு எண்ணங்களையே வளர்த்தது. இந்நாடகத்தைத் தொடர்ந்து சந்திரமோகன் என்ற நாடகம் உருவானது.

ஓர் இரவு வேலைக்காரி, நீதிதேவன் மயக்கம், காதல் ஜோதி ஆகிய நாடகங்களை அண்ணை தொடர்ந்து எழுதினார்.

தென்னாட்டு, பெர்னாட்ஷா

அண்ணை நாடகங்கள் பற்றி பலரும் பேச ஆரம்பித்தார்கள்!

திடீர் என்று அண்ணை ஒருநாள் கல்கி அவர்களைச் சந்தித்து 'என் ஓர் இரவு நாடகத்தை ஒருமுறை நீங்கள் பார்த்துவிட்டு அதைப்பற்றி உங்கள கருத்துக்களைச் சொன்னால் நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைவேன்' என்றார்.

திருச்சியில் நடைபெற்ற அண்ணை நாடகம் ஒன்றுக்கு கல்கி தலைமை வகித்தபோது அவரே வியந்து பாராட்டியிருக்கிறார். எப்படி தெரியுமா?

'அண்ணை நாடகத்தை எப்படி பாராட்டுவது? நன்றாக இருக்கிறது. மிக நன்றாக இருக்கிறது. வெகு நன்றாக இருக்கிறது. அதிக நன்றாக இருக்கிறது. வேற எப்படி பாராட்டுவது என்றே புரியவில்லை.

'இந்த ஓர் இரவு நாடகம் இருக்கிறதே அது நல்ல கொள்கைகளைப் பரப்புகிறது. ஆங்கிலம் படித்த மேதாவிசன் நாடகங்களைப் பற்றிப் பேசும்போது பெர்னாட்ஷாவையும், இப்சனையும் நினைத்து ஒரு குரல்

அழுவது வழக்கமாகி விட்டது. தமிழ் நாட்டில் பெர்னாட்ஷாவும், இப்சனும் இல்லையே என்பார்கள்.

‘ஏன் அவர்கள் இல்லை, இந்த நாடகத்தில் நான் ஒரு பெர்னாட்ஷாவைப் பார்த்தேன்.’ இப்சனைப் பார்த்தேன். காகில்ஸ் ஒர்த்தியையும் பார்த்தேன். என்று கல்கி பாராட்டிப் புகழ்ந்தார். தென்னைட்டு பெர்னாட்ஷா என அண்ணாவை அவர் பாராட்டப் போக அந்த பெயரே அவருக்கு இலக்கிய வட்டத்தில் நிரந்தர ஆரமாக அமைந்துவிட்டது. கல்கி அவர்கள் எழுதிய விமர்சனம் தமிழக மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

திரையில் அண்ணா

அண்ணாவின் ஓர் இரவு, வேலைக்காரி இரண்டு நாடகங்களும் வெற்றிகரமாய் நடந்தன. அந்த நாடகத்தை திரைப்படமாக்க இரு தயாரிப்பாளர்கள் முன்வந்தார்கள்.

அண்ணாவும் மேடையை விட திரை மூலம் பரப்பப்படும் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பு அதிகம் என்பதை புரிந்துகொண்டு படமாக்க ஒப்புதல் அளித்தார்.

தயாரிப்பாளர்களோ அண்ணாவை விடவில்லை. ‘கதை உரிமையை மட்டும் தந்தால் போதாது; நீங்களே அதற்கு கதை வசனமும் எழுதித்தந்தால்தான் நாங்கள் பெரு மகிழ்வடைவோம்’ என வற்புறுத்தி அண்ணாவை வசனம் எழுதச் சொன்னார்கள்.

ஓர் இரவு-இதில் பணக்காரன் ஏழைப் பெண்களின் கற்பை விலை பேசுகிறான். அவர்கள் வாழ்வை குறையாடி விட்டு அவர்களை அழ வைக்கிறான்.

பாய்ர மக்கள் உள்ளத்தைத் தொட்டது. தங்கள் பிரச்சினைகளை அவர் அணுகுகிறார் என மகிழ்ந்தனர்.

அண்ணாவின் ஒவ்வொரு வசனத்திலும், உரையாடலிலும் ஆழமான அறிவு இருந்தது. அண்ணாவின் கருத்துக் கொண்ட படம் வெற்றிகர மய் ஓடும் என தயாரிப்பாளர்கள் புரிந்து கொண்டனர்.

ரங்கோன் ராதா, தாய் பகளுக்குக் கட்டிய தாலி சொர்க்கவாசல், நல்லதம்பி முதலியன உருவானது. மதத்தின் பெயரால் மோசடி செய்பவர்களைச் சாட அண்ணா தன் முழு கருத்துப்போரை வசனமாக்கி சொர்க்கவாசலை உருவாக்கினார்.

கழகத்தின் வளர்ச்சிக்காக எல்லா பொருளையும் செலவு செய்து நலிந்து இன்று நிற்கும் கே. ஆர், ராமசாமி அன்று கழகக் கலைஞராக விளங்கினார் புகழூடன்.

தன்னுடைய படங்களில் கே. ஆர். ராமசாமியே நடிக்க வேண்டுமென்றும் தன் தம்மை அழகாகப் பேச அவ்விரால்தான் முடியும் என்றும் அண்ணா வற்புறுத்திச் சொல்லியதும் உண்டு!

அண்ணா தமிழும், ராமசாமியின் நடிப்பும் தமிழகத் திரையுலகையே கலக்கியது. ராமசாமி தீவிர திராவிட முன்னேற்றக் கலைஞராகவும், அண்ணாவின் பக்தராகவும் விளங்கினார்.

நீதி தேவன் மயக்கம்

அண்ணாவின் ஒவ்வொரு நாடகமும் சமுதாயத்தில் சவசலப்பைத்தான் ஏற்படுத்தின. அனைவரையும் சிந்திக்கத் தூண்டியது. பகுத்தறிவு கொள்கைகளை பரவச் செய்ய ஆணைவேராக இருந்தது.

கம்பரர்மாயணத்தில் இரக்கமில்லாதவன் அரக்கன் என்ற கம்பரின் ஒரு வார்த்தைக் கருத்தைக் கொண்டு அண்ணா நீதிதேவன் மயக்கம் என்ற நாடகத்தை உருவாக்கினார்.

இதில் அண்ணா ராவணனாக நடித்தார். நீதிமன்றத்தில் ராவணன் கம்பரை நிற்க வைத்து நேரிடையாக வாதம் புரிநீரான். கம்பனிடம் ராவணன் கேட்கும் ஒவ்வொரு கேள்விகளும் பகுத்தறிவுப் படிகட்டுகளுக்கு வழிகாட்டியாக நின்றது இந்த நாடகம் மக்கள் மன்றத்தின் பெரும் கைதட்டலோடு நடைபெற்றது.

மேடை சமாளிப்பு என்பது பெரிய நடிகர்களுக்கு மட்டும் கைவந்த கலை இது. அண்ணாவுக்கு பெயர் தந்த கலையு கூட.

வீர சிவாஜி வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டு அண்ணா எழுதிய சந்திர மோகன் நாடகம் மேடையில் அரங்கேறியது.

இதில் அண்ணா காகப்பட்டிராக நடித்தார். அவருடைய சீடன் ரங்குவுடன் அவர் பலவித பிரச்சினைகள் பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

'ஏண்டா மண்டு கிருஷ்ணனுக்கு யார் யார் பதிவிரதைகள்' என்று அண்ணா தன் சீடன் ரங்கு, வைப்பார்த்து கேட்கவே அந்தச் சீடன் 'பாமா சுமித்திரை' என்று தவறான பெயர்களை அடுக்கிக் கொண்டு போக அதைச் சமாளிக்க அண்ணா டேய் டேய் நிறுத்துடா அவாளெல்லாம் எக்ஸ்ட்ராக்களடா? என்றார். அப்போது தான் தெரிந்தது ஆங்கில வார்த்தையை உபயோகித்து விட்டாரே என்று.

உடனே அதைச் சமாளிக்க 'ஏண்டா மண்டு என் னடா குரு புதிய வார்த்தைகளைப் பேசுகிறாரே என்று ஆச்சரியப்படுகிறாயா? நம் நாட்டுக்கு இப்போ புதிதா பரங்கியாள் வந்திருக்காளோ இல்லையோ அவாகிட்டேயிருந்து தான் கத்திக்கிட்டேன் என்று சமாளித்தார்.

சிவாஜி காலத்தில் தமிழகத்தில் ஆங்கிலேயர் புகுந்து விட்டார்கள் என்ற உண்மையை உணர்ந்து தன் தவறை மிக நாகுக்காக சமாளித்தார். நாடகம்

பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் வியந்து அண்ணாவைப் பாராட்டினார்கள்.

ஒரே நேரத்தில் அண்ணா இலட்சியங்கள் நிறைவேறிக் கொண்டிருந்தன. நடிப்பின் மூலம், வசனம் மூலம், மேடைமூலம், திரைப்படத்தின் மூலம் பல புதிய கேள்விகளை பகுத்தறிவு என்ற பெயரில் எழுப்பினார்.

இது சலசலப்பாக மாறி கேள்விக் குறியாக எழுந்த போது கழகம் அதைத் தட்டி நேராக்கி ஆச்சரியக் குறியாக மாற்றியது.

அண்ணா நாடகம் காண மக்கள் வெள்ளம் பெருக பணமும் பெருகியது. அதை அண்ணா பொதுப்பணிக் காக செலவு செய்தார். பணியும் வளர்ந்தது, டண மும் வளர்ந்தது.

சிவாஜியை தந்தார்

சுய மரியாதை மகாநாடு அதாவது ஏழாவது மகாநாடு நடைபெறவிருந்தது அம் மகாநாட்டில் சிவாஜி கண்ட இந்து சமுதாயம் என்ற நாடகத்தை அரங்கேற்ற அண்ணா தயாரித்து முடித்திருந்தார்.

அந்த மகாநாடு நெருங்கி வந்த நேரத்தில் அதில் சிவாஜியாக நடிக்க ஒரு நடிகர் தேவைப்பட்டார்.

அண்ணாவுடன் உதவியாக சிறு சிறு வேலைகள் செய்து கொண்டு இருந்த வி. சி. கணேசன் அண்ணா சிந்தனையில் பட்டார்.

‘சிவாஜி யார்?’ என பலரும் கேள்வி எழுப்பிய போது ‘ஏன் தேடுகிறீர்கள் சிவாஜியை? இதோ இருக்கிறானே கணேசன். அவனுக்கே இந்தப் பாத்திரத்தை தந்து விடுவோம்’ என்று அண்ணா சொன்னாராம்.

பக்கத்தில் கழக நடிகர்கள் பலர் இருக்க அண்ணா உள்ளம் தொட்டவர் கணேசன். அவருடைய வருங்காலத்தை புரிந்து கொண்ட தீர்க்கதரிசி அவர்.

'கணேசா நீ பேசவேண்டிய வசனம் அறுபது பக்கம். பாடம் பண்ணுகிறாயா? உன்னால் அது முடியும் என நினைக்கிறேன். இந்தா பிடி, படி வசனத்தை, துவங்கு, இது உன் பணி' என்று அண்ணா அன்று வழங்கிய ஆசி நமக்கெல்லாம் நல்ல கலைஞரை வழங்கியது.

அண்ணாவின் தமிழ் எழுத்துக்கு உயிரும், வடிவமும் கொடுக்கும்படி சிவாஜி பாத்திரம் சுயமரியாதை மகாநாட்டில் தோன்றியது.

மகாநாட்டுக்கு வந்தவர்கள் அனைவரும் வியந்தார்கள் ஈ.வெ.ரா. பெரியார் அண்ணாவினால் உருவாக்கப்பெற்ற கணேசனுக்கு சிவாஜி என்ற பட்டத்தை வழங்கிப் பாராட்டினார்.

நடிகர்களிடையே கடைசி வரை அண்ணாவுக்கு கணேசன் மீது தனி மதிப்பும் அன்பும் இருந்தது.

எங்கிருந்தாலும் வாழ்க என்று மட்டும் வாழ்த்தவில்லை. சிவாஜிக்கு இணையான நடிகர் இந்தியாவிலேயே கிடையாது என்று ஆரம்பித்து உடல் நலக்குறைவாக இருந்தபோது டாக்டர்களின் கட்டளையை மறந்து அரை மணிக்கு மேலாக அண்ணா இரு மாதங்கள் முன் சிவாஜியை பாராட்டினார். இதனால் கழகக் கலைஞர்கள் கூட சலசலப்படைந்தார்கள்.

எந்தக் கழக நடிகரையும் பாராட்டாத அண்ணா கழகத்தைவிட்டு பிரிந்த சிவாஜியை அத்தனை தூரம் பாராட்டினார்.

நல்ல கலைஞர்களையும், திறமையான எழுத்தாளர்களையும், சிறந்த பேச்சாளர்களையும் பாராட்டி அவர்களுக்கு உற்சாகம்தர பின் வாங்கியதே இல்லை.

நாவலர் நெடுஞ்செழியன் 'மன்றம்' என்ற பெயரில்

ஒரு பத்திரிகை ஆரம்பிக்க அண்ணா உதவியை, ஆலோசனையை நாடியபோது அண்ணா நாவலருக்கு உதவ 'நீதிதேவன் மயக்கம்' என்ற நாடகத்தை நடத்தி அதன் மூலம் வசூலான 5000 ரூபாயை நாவலருக்கு அளித்து மன்றம் பத்திரிகையை நீ நடத்து என்றார். நாவலர் பத்திரிகை வளர தம் கருத்துக்களை அண்ணா தந்தார்.

பிற்காலத்தில் தன் பெயரை எடுக்கக்கூடியவர்கள் சம்பத்தும், நெடுஞ்செழியனும் என்று அண்ணா பல முறை பாராட்டியுள்ளார்.

இதற்கு காரணம் இந்த இருவரிடமும்தான் நிதானமும், எதையும் தீவிரமாக அலசிப்பார்க்கும் பக்குவமும் இருப்பதாக அண்ணா நம்பினார்.

நாவலர், அண்ணா பேச்சைப் பற்றி மிக அழகாக பேசினார். சுவையான பேச்சுமட்டுமல்ல அது. அண்ணா மீது அவர் கொண்ட மாறாத அன்பைக் காட்டுவதாகவும் இருந்தது.

“அண்ணா பேச்சிலே நீர் மடையின் உடைப்பிலே காணப்படும் பட படப்பு இருக்காது. தேங்கிலெறம் தயக்கம் இருக்காது தங்கு தடையின்றி சீராகச் செல்லும் ஆற்றொழுக்குப் போல் சொல்லோட்டம் சென்று கொண்டிருக்கும்.

“அண்ணா பேச்சிலே சொற்கள் ஒன்றோடு ஒன்று ரோதாமல் முட்டாமல் முந்தாமல் நாணயச் சாலையில் ஒன்றின் பின் ஒன்றாக வந்து விழுந்து கொண்டிருக்கும் நாணயங்களைப் போல் சொற்கள் ஒன்றின் பின் ஒன்றாக வந்து விழும்”.

“அண்ணா பேச்சிலே அழுத்தம் விழவேண்டிய இடத்தில் அழுத்தம் இருக்கும். குழைவு தவழ வேண்டிய இடத்தில் குழைவு தவழும். எடுப்பு, தொடுப்பு, முடிப்பு ஒழங்காக இருக்கும் அண்ணா பேச்சை எவ்வளவு நேரம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் இன்னும்

பேச மாட்டாரா என ஏங்க வைக்கும் நிலை அனைவருக்கும் ஏற்படும்”.

“நாட்டின் அறிவுப் பசியைப் போக்கும் அருந்திறன் உண்டு! கருத்துப்பயிர் வளர்க்கும் சொல்லே ருழவர் அறிஞர் அண்ணா. அவரை என்னால் என்று மே மறக்க முடியாது. அவர் நினைவை என்னிடமிருந்து பிரிக்கவே முடியாது.

அண்ணாமீது நெடுஞ்செழியன் மதிப்பு கொண்டு இருந்தார். கடைசி வரை அவர் சொல்லே இவர் தாண்டியதே இல்லை.

இந்தியை அழித்தார்

1952-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் முதல் திகதி தென்னை புன்கையிரத நிலைய பெயர் பலகையில் உள்ள இந்தி எழுத்துக்களை தார் கொண்டு அழிக்கும் இயக்கம் ஆரம்பமானது. இந்த இயக்கத்தில் கழக தம்பிகள் துடி துடிப்புடன் குதித்தார்கள்.

ஈரோட்டில் அண்ணா இந்தப் பணியை முதலாவதாக ஆரம்பிக்க தமிழகம் எங்கும் இந்தி எழுத்துக்களை தம்பிகள் தார்கொண்டு அழித்தனர்.

இந்தி அழிக்கப்பட்டு தமிழ் தனித்து விளங்க வேண்டும் என்ற கழகக் கொள்கையை அண்ணா பரப்ப விதை விளைத்தார். தெருவில் உள்ள ஒவ்வொரு இடங்களிலும், ஒவ்வொரு கடை பலகையிலும் இந்த தார் அபிஷேகம் வெற்றிகரமாய் நடந்தது.

ஆரியமாயை என்ற நூலை அண்ணா எழுதியதால் அவரை அரசாங்கம் சிறை தள்ளியது 1950-ல். இந்த நூலை படிக்கும் உணர்ச்சி இந்த தார் போராட்டத்தோடு பரவ ஆரம்பித்தது.

ஆரியமாயையில் வட நாட்டவர்களையும் இந்தி ஆக்கிரமிப்பையும் பலமாக சாடினார் அண்ணா. வட நாட்டி விருந்து அண்ணாவைக் காண இந்தி நல் லெண்ணை கோஷ்டியின் காரியதரிசி சென்னை வந்தார். அண்ணா அவருடன் நீண்ட நேரம் வாதிட்டார்.

“இந்தி ஒழிக என்பது அல்ல என் கொள்கை. இந்தி ஆக்கிரமிப்பு ஒழியவேண்டும். அதை எம்மேல் திணிக்கக்கூடாது. இதைத் தான் நான் சொல்லுகிறேன்”.

அண்ணா பிறந்த ஊரான காஞ்சியில் உள்ள பச்சையப்பன் கல்லூரி கட்டிட நிதிக்காக அண்ணா ஒரு கலை விழாவை நடத்தினார். சிறப்பாக நடந்த இந்த விழா வினாள் ரூ. 21,000 வசூலானது. அக்கல்லூரி வளர்ச்சிக்காக முதல்வரிடம் அண்ணா அளித்தார்.

ஏழை பணக்காரன் வித்தியாசம் இன்றி எல்லா மாணவர்களும் கல்வி பயில வேண்டும். படிக்காதவர்கள் நாட்டில் இருக்கவே கூடாது என்பதை அண்ணா தம் தீவிர கொள்கையாக வலியுறுத்தியே வந்திருக்கிறார்.

துணி விற்ப்பு

அண்ணா

வெளிநாட்டு இறக்குமதி துணியாலும், யந்திரங்களில் உருவாக்கப்பட்ட துணியாலும் கைத்தறி நெசவாளர்கள் துணிகள் விற்பனையாகாமல் தேங்கிக் கிடந்தன. கைத்தறியை நம்பி வாழ்ந்த இவர்கள் குடும்பம் பெரும் கஷ்டப்பட்டது. கைத்தறி வளர்ச்சி பாதிக்கப்படுமோ என அண்ணா பயந்தார்.

4-1-1953-ம் நாள் அண்ணா கைத்தறி விற்பனையில் இறங்கினார். எப்படித் தெரியுமோ? திருச்சி நகர கடை வீதியில் நடுத்தெருவில் துணி குவிக்கப்பட்டது.

அண்ணா கைத்தறி தொழிலாளர்களுக்காக அவற்றை எடுத்து விற்ப்பு. அண்ணா கைத்தறி துணியை

விற்பனை செய்வதைக் கண்ட தமிழ் மக்கள் அதை வாங்க வந்து குவிந்தனர், கைத்தறி தொழிலாளர்கள் பூரிப் படைந்தார்கள்.

அதே நாள் சேலத்தில் சிற்றரசும், சென்னையில் கருணாநிதியும், மற்ற முக்கிய பிரமுகர்களும் இந்தப் பணியில் இறங்கினார். இந்த விற்பனை சுதேச உணர்வைத் தூண்டி விட்டது.

நம் நாடு

அண்ணாவை தன்னோடு இணைத்து ஒரு பத்திரிகை தொடங்க நாவலர் முயன்று வெற்றியும் கண்டார்.

நாவலருக்காக அண்ணா ஆசிரியராக இருக்க ஒப்புக் கொண்டார். நாவலர் வெளியிடுபவராகவும், அண்ணா ஆசிரியராகவும் கொண்டு நம்நாடு என்ற நாளிதழ் சென்னையில் ஆரம்பமானது.

1953-ல் ஆரம்பமான நம்நாடு தி. மு. கழகக் கொள்கைகளைப் பரப்ப பயன்பட்டது. நம்நாட்டில் அண்ணா எழுதினார் கிட்டத்தட்ட அது கட்சிப் பத்திரிகையாக வெளிவந்தது, கழக ஆதரவாளர்கள் நம்நாட்டுக்கு போட்டி போட்டு ஆதரவு தர முன்வந்தார்கள்.

இதில் அண்ணா எழுதிய ஒவ்வொரு தலையங்கங்களும் பொறுக்கு மணியாக விளங்கின. பொதுத் தேர்தலில் தி. மு. க. இறங்கினால் இந்தப் பத்திரிகை பெரிதும் பயன்படும் என அண்ணா நினைத்தார்.

திருச்சியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக மகாநாடு நடைபெற்றது. இதில் பலரும் தேர்தலில் குதிப்பது என்ற கொள்கையை வலியுறுத்தினார்கள்.

“தேர்தலில் இறங்குவோம்” என அண்ணா முடிவு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு 1957 ல் தேர்தலில் தி. மு. க. போட்டியிட முடிவு செய்யப்பட்டது.

யார் யாரை எங்கு நிறுத்துவது என்று அண்ணா மிகத் தீவிரமாக ஆராய்ந்தார். அதன்படி பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டது.

சட்ட சபையில்

அண்ணா

1957-ல் தி. மு. கழகம் எதிர்பார்த்த தேர்தல் வந்தது. தி. மு. கழகம் போட்டியிட்டது. காஞ்சித் தொகுதியில் அண்ணா நின்றார். பெரும் வெற்றியுடன் சட்டமன்ற உறுப்பினராக தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

ஏப்ரல் 30ம் தேதி! சட்டசபை தலைவரும், துணைத்தலைவரையும் தெரிவு செய்யப்பட்டபோது சபாநாயகரை வாழ்த்திப் பேசினார் அண்ணா! அந்தப் பேச்சை பத்திரிகைகள் பெரிய அளவில் பிரசுரம் செய்தன.

“நாங்கள் எல்லாம் ஒரு விசித்திரக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்த விசித்திர அரசியல் கூட்டத்தைப்பற்றி சபை அறியும். இந்த விசித்திர அரசியல் கூட்டத்தை தோற்றுவித்ததும் நாட்டிலுள்ள ஒரு விசித்திர நிலைமை தான் என்பதை அனைவரும் அறியவேண்டும். விசித்திர நிலைமைகள்தான் விசித்திரமான கட்சிகளை ஏற்படுத்துகின்றது”.

“நீங்கள் நல்ல ஜனநாயக கண்ணோட்டத்தோடு எங்கள் குறைபாடுகளை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்”.

“உடல் இளைத்தோருக்கு மருத்துவர் அவர் பக்கம் நின்று மருந்து கொடுத்து பலமூட்டுவது போல் அரசியலில் இளைத்தோருக்கு பக்கத்தில் நீங்கள் நின்று பல மூட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்”.

“அரசியல் ரயில் வண்டியைப் போன்றது. வண்டிக்குள் ஆதிக்கம் வாய்ந்தவர்கள் இருப்பார்கள்.

எங்கள் வருகையைக்கண்டு அவர்கள் முகம் சுருங்கும் வகையில் காலை மடக்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லுவதற்கு முன்னாலேயே நீங்கள் உங்களுடைய கருணைப்பார்வையிலேயே அவர்கள் காலை மடக்கிக்கொண்டு எங்களுக்கும் இடம் தரச் செய்யவேண்டும். நியாயத்துக்காக கருணை உள்ளத்தோடு நீங்கள் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும். இச்சபையின் கண்ணியத்தையும் கௌரவத்தையும் காப்பதில் எங்களுக்கு ஏதாவது பங்கு கிடைக்குமானால் மகிழ்ச்சியடைவோம்” என்று அண்ணா பேசினார்.

ஜனநாயக தத்துவங்களையும், அதில் எதிர்க்கட்சியினர் வகிக்கும் இடம் பற்றியும் அண்ணா ஆற்றிய இந்த சொற்பொழிவு சபாநாயகர் உள்ளத்தைத் தொடர்ந்தாம்.

பெரியார்

பற்றி அண்ணா

ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் மாற்றுக் கட்சியினர் தாக்குகிறார்களே என மனம் நொந்து ஒருவர் பேசினார். அதற்கு அண்ணா என்ன சொன்னார் தெரியுமா?

“மாற்றுக்கட்சியினர் என்னைத் தாக்குகிறார்கள் என ஒருவர் பேசினார் பெரியாரைவிட வேறு எவராலும் என்னை அதிகமாகத் திட்டமுடியாது. அவர் திட்டியதைத்தான் இவர்கள் தெரிவுசெய்து மறுபடியும் திட்டிகிறார்கள்.

அவர் என்னைத் திட்டியது நான் வலிவடையத்தான். எதிர்காலத்தில் ஏற்படும் செயல்களை நான் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சக்தியை பெறுவதற்காகத்தான் அவர் அப்படி திட்டினார்.

காட்டில் உள்ள தாய்யானை தன் குட்டிகளை தன் தலையாலும், கொம்பாலும் அடிக்கடி தாக்குமாம். தாக்குதலுக்கு உட்பட்ட குட்டிகள் ஆற்றலுடன் எழுந்து நிற்குமாம். பெரியார் என்னைத் திட்டியது இதைப் போலத்தான்” என்றார் அண்ணா.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதுகூட அண்ணா “தலைவர் ஆசனம் காலியாக இருக்கிறது, அதில் என் தலைவர் (பெரியார்) வந்து உட்காருவார். அதுவரை காத்திருப்பேன்” என அவர் மேல் உள்ள அன்பைக் காட்டியுள்ளார்.

சைவம்

அண்ணா சுத்த சைவமாக இருந்தார் சாப்பாட்டு விஷயத்தில். புலால் உணவைத் தீண்டுவதே இல்லை. 25 ஆண்டுகளாக இப்படியே வாழ்ந்தார்.

பள்ளியில் படிக்கும்போது இவர் அசைவ உணவு உண்பதை பார்த்த மற்ற மாணவர்கள் கிண்டல் செய்யவே. தம் ஆசிரியரிடம் போய் “இனி அசைவம் தொடேன் சைவ உணவே உண்பேன்” என்றாராம் அண்ணா.

அவராலும் கடைசிவரை அதை கடைபிடிக்க முடியவில்லை. சில ஆண்டுகளுக்கு முன் அண்ணா டெல்லி போனபோது பசியால் துடித்தார். சைவ உணவு இல் லாமல் அசைவ உணவு சாப்பிடவேண்டிய நிர்பந்தம் ஓட்டலில் ஏற்படவே பல ஆண்டுகளாக காத்துவந்த விரதத்தை நழுவவிட்டார்.

“பசி வந்தால் பத்தும் பறந்துவிடும். எனக்கு இந்த ஒன்றுதான் பறந்தது. இன்னும் ஒன்பது இருக் கிறது” என்றார் சிரித்துக்கொண்டே.

நடு இரவில்

இதே போல் அண்ணா தனக்கு நடு இரவில் ஏற் பட்ட பசி அனுபவம் பற்றி ஒருமுறை சொன்னார்.

மதுராந்தகத்தில் ஒரு கூட்டம். அதில் அண்ணா பேசவேண்டும். அறந்தாங்கியிலிருந்து காரில் புறப் பட்டார்கள். பாதி வழியில் கார் ரிப்பேர். மழை வேறு பயங்கரமாய் பெய்து கொண்டிருந்தது. காலை

ஓர் ஓரமாக நிறுத்திவிட்டு கீழே இறங்கினார்கள். பசி வயிற்றை துளைத்தது.

சுற்றிவர வயலும், வர்ப்பும், நிலவும் இல்லை. இரு -டு நடு இரவு. மெள்ள வயலைக்கடந்து தூரத்தில் ஏதாவது கடை இருக்கிறதா என காண அண்ணு புறப்பட்டார். அவருடன் அரங்கண்ணலும் புறப்பட்டார்.

அங்கே எல்லாக் கடைகளும் மூடப்பட்டிருந்தன. ஒரு வீட்டின் திண்ணையில் இருவரும் பசியுடன் சுருண்டு படுத்துவிட்டனர். கார் ரிப்பேர் முடிய ஒருமணி நேரமாகும் என்றான் டிரைவர். காரோ தயாராகவில்லை.

ஒரு சுட்டை மாட்டு வண்டியை பிடித்துகொண்டு அறந்தாங்கிக்கு வந்து கழக உறுப்பினர் ஒருவர் இல்லக் கதவைத் தட்டி அண்ணு சாப்பிட்டாராம். இதை அரங்கண்ணல் அடிக்கடி சொல்லிச் சிரிப்பார்.

புத்தகமும் சிறையும்

புத்தகங்கள் படிப்பது என்றால் அண்ணாவுக்கு காலம் போவதே தெரியாது. அண்ணு ரயில் பீர யாணம் செய்கிறார் என்றால் கூடவே ஒரு பெட்டி புத்தகமும் வரும்.

வட இந்திய பத்திரிகை நிருபர் ஒருவர் இவரைப் பற்றி எப்படி எழுதியிருந்தார் தெரியுமா?

“அண்ணாவை எங்கேயும் சாதாரணமாக பார்த்துவிட முடியாது. வரண்டாவில் நிற்குகொண்டோ, வேறு எங்காவது பூங்காவிலோ சுற்றமாட்டார். பொழுது போகாவிட்டால், புத்தகத்துடன் இருப்பார். நூலகத்தில் இருப்பார்”

உண்மைதான், படிப்பது அவருக்கு கைவந்த கலை. அண்ணு அடிக்கடி சிறைக்குப் போனபோதெல்லாம் புத்தகங்கள் படித்தார். நல்ல நூல்களை எழுதினார்.

பிரிந்தவர் கூடினர்

ஒருமுறை தம் வழக்கை வாதாட வக்கீல் தேவை இல்லை என்று அண்ணுவே வாதாடினார். சிறைச்சாலை நூலகத்தில் இருந்த கிரிமினல் சட்டப் புத்தகங்களைப் படித்து நீதிபதியே வியக்கும் வண்ணம் கோர்ட்டில் வாதாடினார். அண்ணுவின் குறுக்கு விசாரணை வாதத்தை போட்டி போட்டு பத்திரிகைகள் பிரசுரம் செய்தன.

அண்ணு சிறந்த வக்கீல் என்பதை இந்த வாதங்கள் எடுத்துக்காட்டின.

ஆரிய மாயை எழுதி அண்ணு சிறை சென்றபோது அவருக்குப் புது அனுபவம் ஏற்பட்டது. சிறைச்சாலையில் இருந்துகொண்டு 'தம்பிக்கு' என மடல் எழுதினார். அவருக்கு ஏற்பட்ட பல அனுபவங்களை அதில் எழுதியிருந்தார்.

சிறையில் 'தம்பிக்கு எழுதிய அனுபவத்தில் பிரிந்தவர். கூடியதை அழகாக அண்ணு எழுதியிருந்தார்.

''பிரிந்து நெடுந்தாரம் வந்து விட்ட என்னை அன்று கோர்ட் பெரியாருக்கு பக்கத்தில் நிற்க வைத்து விட்டது. பொன்மொழிகள் தீட்டிய குற்றத்திற்காக அவர் தண்டனை பெற்றார்.

''போலீஸ் அதிகாரிகள் ஒரே வானில் எங்கள் இருவரையும் ஏற்றிச் சென்றார்கள். ஒரே சிறை! திருச்சி மத்திய சிறையில் இருந்த அதிகாரி பெரியார் கொண்டு வந்த சாமான்களை கணக்குப் பார்த்து சரியாக இருக்கிறதா என சொல்லும் பணியை எனக்கு தந்தார்கள். இது என் வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத சம்பவம் எனக்கு உள்ளுக்குள் பயம். நான் எதுவுமே பேசவில்லை.

சிறையில் பக்கத்து பக்கத்து அறை. அவர் அறைக்குள் இருக்கும் போது நான் மீரத்தடியில்! அவர்

வெளியே வர முயல்கிறார் என்று தெரிந்ததும் நான் உள்ளே போய் விடுவேன்.

“இப்படி பெரும் போராட்டம். அவரை தனியாக சந்திக்க நான் பின் வாங்கினேன். அவர் என்மீது அன்புக்களை ஏவினால் என்னால் தாங்கவே முடியாது பத்து நாட்கள் மெல்லப் போனது.

நானாய தினம் எங்களை விடுவிக்கிறார்கள் பகலில் ஒரு இனிய சம்பவம் நடந்தது. பெரியாருக்கு உதவியாக சிறையில் இருந்த ஒருகைதி என்னிடம் வந்தான். அவன் வந்ததுமே நான் அவனை சந்தித்தேன்.

கைதி என்னிடம் “அய்யா உங்களிடம் தரச்சொன்னார்கள்” என்று ஆறு பிஸ்கட்டுகளை தந்து விட்டுப் போனான், எனக்கு அந்த பிஸ்கட்டுக்களைக் கண்டதும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் அவருடன் இருந்த நினைவுகள் கண் முன் மலர்ந்தது.

அன்று அண்ணா சிறையிலிருந்து எழுதிய ‘தம்பிக்கு’ கடிதத்தில் இதை எழுதியிருந்தார்.

எலிக்கு வைத்தியம்

அண்ணா எழுத்தில் மட்டுமல்ல பேச்சிலும் நல்ல நகைச்சுவை இருக்கும் “ஊரையெவ்வாம் சிரிக்க வைக்கிறேன். என்னையே இவர் சிரிக்க வைக்கிறாரே” என கலைவாரணரே அண்ணா நகைச்சுவை கேட்டு சிரித்து சொல்லியதுண்டு.

அண்ணா தன் நண்பர் ஒருவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார். நண்பர் அவரிடம் ‘என்னை எலி கடித்து விட்டது’ என்றார்.

உடன் அண்ணா சிரித்துக் கொண்டே “ஊசி போட வேண்டுமே. போட்டாச்சா” என கேட்க நண்பர் இன்னும் இல்லையே” என்றார்.

'உட உனக்கில்லை, எலிக்கு. அதன் நஞ்சு உங்களைப் பாதிப்பதை விட உங்கள் நஞ்சு அவைகளை அதிகம் பாதித்து விடும்'' என்று சொல்ல நண்பரும், மற்றவரும் சிரித்தார்கள்.

துக்க நாள்

1965-ஜனவரி 26 ம் தேதி! இந்தி மொழி ஆட்சி மொழியாக்கப்படும் அந்நாளை துக்கநாளாக கொண்டாட கழகம் முடிவு செய்தது.

அந்த நாளை துன்பநாளாகக் கொண்டாட வேண்டும். கறுப்புக் கொடி ஏற்ற வேண்டும் என திட்டமிட்ட போது காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் கலகம் விளைவிக்க முயல்கிறார்கள் என அண்ணா கருதினார்.

துக்கநாள் என்று நாம் கருதும் இந்நாளில் கறுப்புக் கொடிகளை ஏற்ற வேண்டும். ஆனால் பொது இடங்களில் அல்ல. நமது தோழர்கள் அவரவர் வீடுகளில் ஏற்ற வேண்டும்.

அன்று நாட்டில் மக்கள் எரிமலையானார்கள். எங்கும் இந்தி எதிர்ப்பு கூட்டம். துப்பாக்கி குடு. இதை அண்ணா கேள்விப்பட்டு மனம் நொந்தார். அறப்போர் காரர்கள் மீது வன்முறை பயன்படுத்தப்பட்டது பலர் உயிர் இழந்தார்கள். உடன் அண்ணா ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டார்.

“வன்முறை ஓர் எரிமலை. எரிமலையால் விளைவது நாசம் தான், உரிமைகளையும் குறிக்கோளையும் பெற வன்முறை வழிகாட்டாது. வன்முறை எழும் என்றோ. நுழையும் என்றோ எனக்கு ஒரு துளி அறிகுறி தெரிந்திருந்தாலும் எத்தனை பெரிய தூய்மையான கொள்கை அடிப்படையியில் அமைக்கப்பட்டிருப்பினும் கிளர்ச்சியின் நேரிடையான நடவடிக்கைகளை உடன் நிறுத்த வேண்டும். நான் இந்தி எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை கை விட்டு விட்டேன்” என அறிக்கை வெளியிட்டார்.

அறப்போரில் அண்ணா காந்தியடிகளின் எண்ணங்களுக்கும், கொள்கைகளுக்கும் பின் பற்றி வந்திருக்கிறார் என்பதற்கு இது எடுத்துக் காட்டு!

கலைஞர்களுக்கு விலக்கு

இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் 1960-ல் நடந்த போது அண்ணா டாக்டர்களும், கலைஞர்களும், வழக்கறிஞர்களும் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்று விலக்கு அளித்திருந்தார்.

கலைஞர்களை நம்பி படாதிபதிகள் இருக்கிறார்கள் வழக்கறிஞர்களை நம்பி வழக்குகள் காத்திருக்கின்றன என்றார்.

மதுவுக்கு எதிரி

அண்ணா முதலமைச்சராக பதவி ஏற்றதும் முதலில் மது விலக்கு சட்டத்தை தீவிரமாக அமுவ் நடத்தச் சொன்னார். மதுவுக்கு விலக்கு இருக்கும் என பலரும் எதிர்பார்த்தனர். ஏமாற்றம் தான் மிஞ்சியது.

68-ம் வருடம் ஏப்ரல் 12-ல் சென்னையில் நடைபெற்ற 4-வது அகில இந்திய மது விலக்கு மாகாநாட்டை அண்ணா துவக்கி வைத்துப் பேசினார்,

“சில காங்கிரஸ் சர்க்கார்கள் வருமானத்துக்காக ஆசைப்பட்டு மது விலக்கை நீக்கி விட்டார்கள். தமிழக அரசு அப்படி ஒருநாளும் செய்யாது.

“நமது தேச தந்தை நமக்கு விட்டுச் சென்ற மாபெரும் செல்வங்களில் மது விலக்கு ஒன்று.

“எக்காரணம் கொண்டும் மது விலக்கு சட்டத்தை நான் தளர்த்தவே மாட்டேன். என்னோடு பொது மக்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்” என்று அண்ணா பேசினார்.

காங்கிரசும் பேனாவும்

அண்ணா முதலமைச்சரானதும் காங்கிரஸ்காரர்கள் கழக ஆட்சி மேல் ஆத்திரமும் கோபமும் அடைந்தார்கள். இதை அண்ணா மிக நாகுக்காக பேசி குறிப்பிட்டார்.

“இங்கே எதிர் வரிசையில் நிருபர்கள் செய்திகளை அவசர அவசரமாய் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பேனாவில் இங்க இல்லாவிட்டால் அவர்கள் பேனாவை உதறுவார்கள். அப்படியும் பேனா எழுதாவிட்டால் ஆத்திரம் அடைவார்கள் எழுதிக்கொண்டிருந்த பேனாமக்கர் செய்தால் அதை உடைத்தெறிய ஆத்திரம் வரும். அதுபோல் 20 ஆண்டுகளாக காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்தார்கள். இப்போது அது கையை விட்டுப் போனதும் எப்படி ஆத்திரமும் வயிற்றெறிச்சலும் அவர்களுக்கு வரும். பொதுமக்கள் மீதும், கழகத்தின் மீதும், என் மீதும் ஆத்திரப்படுகிறார்கள். அது யார் தவறு” என்று அண்ணா கேட்டார்.

கடல் கடந்த தமிழன்

எத்தனையோ தமிழ் தலைவர்கள் உலக வலம் போய் வருகிறார்கள். யாருக்குமே கிடைக்காத பெரும் புகழும் பாராட்டும் அண்ணாவுக்கு அமெரிக்காவில் கிடைத்தது.

அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகத்தில் அண்ணா ஆற்றிய சொற்பொழிவு அவருடைய ஆழ்ந்த கற்பனைகளையும், அறிவுத் திறனையும் காட்டுவதாக இருந்தது.

எந்தத் தமிழனும் பெருத புகழையும் பெருமையையும் அண்ணா பெற்றார். அண்ணா தமிழகத்துக்கு வெளியே போனால் தம் நாட்டவர்களையும், தம்மவர்களையும் பற்றி எவரும் பேசினால் பொறுக்கமாட்டார்.

இந்திய ஜனநாயகத்தை பற்றியும், இந்திராகாந்தியின், ஆட்சியைப்பற்றியும் மிக உயர்வாக பேசியிருந்தார். எதிர்க் கட்சியை அண்ணா பாராட்டியது பலருக்கு வியப்பைத் தந்தது.

“வீட்டுக்குள் ஆயிரம் தகராறு. சண்டைகள் இருக்கும். அதை வெளியில் காட்டிக் கொள்வது பேதலை” என்பார் அண்ணா. இந்தக் கொள்கையைத்தான் இவர்தமது அமைச்சர்களையும் கடைப்பிடிக்கச் சொன்னார். வெளிநாட்டுக்குச் செல்லும் தி. மு. க. அமைச்சர்கள் தேவையில்லா பிரச்சினைகளில் தலையிடுவதில்லை.

அண்ணா தீர்க்கதரிசி! எதையும் ஆலோசித்துத்தான் செய்வார். வருங்கால அரசியல் எப்படி இருக்கும் என திட்டமிட்டு முன்னரே சொல்லிவிடும் தன்மை அவருக்குண்டு.

அண்ணா முதலமைச்சராகும் முன் தம்மைப் பற்றி தம் தம்பிகள் தப்பான பிரச்சாரங்கள் செய்த போது அவர் ஆத்திரம் அடையவில்லை. தலைமை பீடத்தைக் கைப்பற்ற குட்டித் தலைவர்கள் முயன்ற போது அண்ணா சினம் கொள்ளவில்லை. மிக அமைதியாக இருந்தார்.

பல மாகாணங்களில் அடிக்கடி குழப்பமும்’ வன்முறையும் ஏற்படக் காரணம் ஆட்சிமுறை. இந்தியாவிலேயே நிம்மதியாக இயங்கிய மாகாணம் சென்னை தான்!

அண்ணாவின் சொல்லை தமிழர்கள் நம்பினார்கள். அவருக்கு கட்டுப்பட்டார்கள். ஆட்சியைப் பிடித்து விட்டோம் என அண்ணா துள்ளவில்லை. நினைத்த மாதிரி ஆடவில்லை.

எத்தகைய பிரச்சினைகளையும் மிக அமைதியாக தம் ஆழ்ந்த அறிவால் வெற்றி கண்டார். அண்ணாமீது பிரதமர் இந்திரா காந்தி எத்தகைய மதிப்புவைத்திருந்தார் என்பதற்கு அவருடைய கடற்கரை பிரசங்கம் எடுத்துக்காட்டு.

60-வது வயதில் அண்ணா நம்மை விட்டு பிரிந்து விட்டார். இவ்வாண்டில் அறுபது முடியும் நானே மிகச் சிறப்பாக கொண்டாட தமிழகமே காத்திருந்தது.

அண்ணா இழப்பு தமிழகத்துக்கே பெரும் நஷ்டம். நல்லதொரு தலைவனை தமிழகம் இழந்து விட்டது. ஈடு செய்ய முடியாத நஷ்டம்.

அண்ணாவுக்குப் பிறகு தி. மு. க. நிலை என்ன? பெரிய கேள்விக்குறி!

நெடுஞ்செழியன் அறிக்கையும், கருணாநிதி பதவியேற்பும் நமக்கு எதிர்காலத்தில் நிகழப்போகும் பல விஷயங்களைக் காட்டுகிறது. அண்ணாவுக்குப்பின் ஏற்படும் முதல் சலசலப்பு இது.

அண்ணா இந்த நூற்றாண்டின் இணையற்ற தலைவர். அவருடைய இலட்சியங்களும், திட்டங்களும் பரந்த பரந்தவை. எதையு குறுகிய நோக்கம் இல்லாமல் சிந்திப்பவர்.

அழகுமிகு மெரினாவிலே உழைத்துக் களைந்த களைப்பால் அவர் துயில் கொண்டு விட்டார். அவர் ஏற்றி வைத்த தீபம் அணையாமல் எரிய வேண்டும்.

அண்ணா கண்ட ஜனநாயகம் தழைக்க வேண்டும். நாட்டில் ஒற்றுமை பிறக்க வேண்டும், தமிழர்கள் ஒன்றாக இணையவேண்டும், பொதிகைத் தென்றலில், பொங்கும் காவிரி சலசலப்பில், நீல மேகத்திலே, உதிக்கும் உதய சூரியனிலே, சூளிர் நிலவிலே கோடை வெய்யிலிலே, பசுஞ்சோலையின் இனிமையிலே, மலர்கின்ற மலர்களின் மணத்திலே, கானையர்கள் இதயத்திலே, கன்னியர்களின் குரலிலே மழலையின் மொழியிலே. திக்கெட்டும் ஒலிக்கவேண்டும் 'தமிழ்' என அண்ணா கனவு கண்டார்.

அந்த அண்ணா கனவு நினைவாக மேண்டும். செந்தமிழ் கொடி பறக்கவேண்டும், இன்பத்தமிழ் நம் இதயத்தோடு கலக்கவேண்டும். மறைந்த அண்ணாவுக்கு தமிழர்கள் செலுத்தவேண்டிய அஞ்சலி இது!

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பகுதி
 நகராட்சி நிர்வாகப் பகுதி
 நகராட்சி நிர்வாகப் பகுதி
 நகராட்சி நிர்வாகப் பகுதி
 நகராட்சி நிர்வாகப் பகுதி

அருமை அண்ணா

அண்ணாவைப்பற்றி பலர்
 சொன்ன கருத்துக்குவியல்
 இது. தொகுத்ததை தரு
 கின்றோம். இன்னும் உண்டு
 ஏராளம். அது தனி காவி
 யம்!

திரு. வி. க. கவிதை

அண்ணா துரையென்னும் அண்ணல் தமிழ்நாட்டு
வண்ணன் அழக்கெடுப்பில் வாய்மொழியில்

-பண்ணுவன்

சிற்பனெழுத் தோவியத்தில் செவ்வரசு நாவாயின்
அற்புதஞ்சூழ் மாலுமியென் றுடு,

புரட்சிக் கவிஞர்

பாரதிதாசன்

தமிழககுத் தொண்டு செய்து சிறைக்குச் சென்றேன்
தலை சிறந்த பேச்சு வல்லோன் தமிழ் வீரன்,
தமர் என்றும் தான் என்றும் நினைப்ப தன்றித்
'தமிழ் நாட்டின் நலத்தினுக்கே உயிர் உடல்கள்
அமைக' என இரவு பகல் உழைக்கும் மேலோன்

பெரியார் ஈ வே ரா

1948-இறுதியில் திராவிட கழக மகாநாடு
ஈரோடில் கூடியபோது பேசியது இது.

“நமது அருமை அண்ணா அவர்களே இந்த மாநாட்டிற்குத் தலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று இலட்சக்கணக்கான இளைஞர்கள் உள்ளத்தில் ஆசை குடி கொண்டுள்ளது. என்னுடைய நெடுநாள் ஆசையும் அதுதான். அண்ணா அவர்கள் இந்த மாநாட்டிற்குத் தலைமை வகிக்க போகிறார். தளபதி அண்ணாத்தரையை அறிமுகப் படுத்துவது என்பது அர்த்தமற்ற வீண் வேலை. ஒரு வேளை அவர் வேண்டுமானால் என்னை அறிமுகப் படுத்த வேண்டி இருந்தாலும் இருக்குமே தவிர நான் அவரை அறிமுகப்படுத்துவது என்பது தேவையற்ற சங்கதி. நமது இயக்கத்திலும், குறிப்பாக இப்போது நடைபெற்றுவரும் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலும் அவர் கொண்டிருக்கும் பங்கு எவ்வளவு சிறப்பானது என்பதை நான் சொல்லி நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை. திராவிட இளைஞர் உள்ளங்களை எல்லாம் அவர் எப்படிக்கைப்பற்றி விட்டார் என்பதையும் நான் சொல்லத் தேவையில்லை. இப்படிப்பட்ட நமது அண்ணா அவர்கள் இந்த மாநாட்டிற்குத் தலைமை வகிக்கிறார் என்றால் இதைப்பற்றி நான் என்ன சொல்ல இருக்கிறது?”

“பெட்டிச் சாவி என்னிடம் இருப்பதால் சர்க்கு எதுவும் காணாமல் போய் விடாது பத்திரமாகத்தான் இருக்கும். இருந்தாலும் ஒரே ஆளிடம் தொடர்ந்தாற் போல ஆண்டுக் கணக்காக சாவி இருந்தால் யாருக்கும் சலிப்பு வரத்தானே செய்யும். மேலும் வயது வந்த மகனிடம் பெட்டிச் சாவியைக் கொடுக்க வேண்டியது தானே நியாயம். எனக்கும் வயது 70 தாண்டி விட்டது. இனியும் எத்தனை நாளைக்கு நானே பெட்டிச் சாவியை வைத்துக்கொண்டு அலைந்து திரிந்து பணியாற்றிக்கொண்டிருக்க முடியும்? ஆகவே பெட்டிச் சாவியை அண்ணாவிடம் கொடுக்கத் தீர்மானித்து விட்டேன்.”

சிவாஜி கணேசன்

அண்ணாமீது சிவாஜி கொண்டிருந்த
அளவற்ற அன்பையும் மதிப்பையும்
காட்டும் கட்டுரை இது. ஆதித்தனார்
பத்திரிகைக்கு சிவாஜி எழுதிய
கட்டுரை,

அண்ணா!

ஓயாது உழைத்து உறங்கும் உங்களை எழுப்பி ஒன்
றிய உள்ள ஒலி இணைத்துப் பேசத்தெம்பின்றி, என்
இதயச் செந்நீரால் இதனை எழுதி முடித்து, அழுத
கண்ணீரால் அன்புக் கழலடி நனைத்து. என் இறையாம்
தங்கள் அருகில் பதித்த ஜீவ மடலிது!

நாபகமிருக்கிறதா அண்ணா! என் இதயத்தின் கீழ்த்
துடித்து நின்ற நரம்பொன்றை மீட்டி, அதில் இசை
யமுத யாழின் நாதத்தை ஊட்டி, அங்கு என்றும்
ஒலிக்க, கிண் கிண் என்ற ரீங்காரத்தை மூட்டி வைத்
தீர்களே-மறந்து விட்டீர்களா?

அண்ணா! நீங்கள் தூங்குவது தூக்கமா?—பொய்த்
தூக்கம்—முகம் சொல்லுகிறதே! ஆழ் கடல் போல்
அமைதி! “போல்” -என்ன? ஆழ் கடல்தானே நீங்
கள்! அந்த அருள் முகத்தில் குளிர் நிலவு போல்

குளிர்ச்சி! எல்லோரையும்—எல்லாவற்றையும் ஈர்க்கும்
உங்கள் காந்த விழிகளை, இமைகள் மூடியிருந்தும்,
மலர்ந்தும் மலராத மலர்போல், இறந்தும் இறவாத
அமரர்போல் பொலிவு காட்டுகிறதே!

அண்ணா நீங்கள் விழித்திருந்தால், வழக்கம் போல்
 “பொடி கொடுப்பேன்—காரமான பட்டணம் பொடி!

தமிழ், தமிழ் என்று நீங்கள் முழங்கிய தமிழ்
 வார்த்தைகளை எடுத்துக் குவித்து வைத்தால், எத்த
 னைத் தமிழர் தலைமுறைக்கு அவை தமிழைத் தரும்
 தெரியுமா?

அண்ணா—நீங்கள் தம்பிகளுக்கு அறிவுரை தந்து
 தட்டிபெழுப்புவதில் உங்கள் வயதுக்கு உட்பட்டவர்
 கள் மட்டுந்தானா தம்பிகளாக இருந்தார்கள்—முதிர்ந்
 தவர்களும் தம்பிகளாக மாறிக் கட்டளைகளை ஏற்றா
 களே—இது விந்தை அல்லவா?

கட்சி வேறல்ல—நீங்கள் வேறல்ல—என்றாலும் உங்
 கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சி இருந்ததேயொழிய உங்களுக்கு
 எதிரிகள் இருந்ததில்லையே—இது புதுமை அல்லவா?

காந்தங்கூட சிலவற்றைத் தான் ஈர்க்கும்—நீங்கள்
 ஈர்க்காத இனமே இல்லையே—இது எப்படி அண்ணா?

ஈடு வைக்க முடியாத விந்தை மனிதர்! நல்லவர்
 ஒருவரே என்று நாடு தந்த மனிதர்! இவ்வளவு புகழ்ச்சி
 களையும் அர்ச்சிப்பதில், உங்கள் தம்பி நான் பூரிக்கி
 ரேன் நன்றிக்கடன் கழிக்கிறேன்—ஆனந்தக் கண்ணீர்
 சொறிகிறேன்—சுயநலந்தான், கோபிக்காதீர்கள்.

அண்ணா! உங்களைப்பற்றிய பொது மறை பேசி
 னேன், இதுவரை. இனி நம் இருவர் உறவில் உண்
 டான நடைமுறைபற்றி பேசுகிறேன். நீங்கள் மறந்தி
 ருப்பீர்கள் என்றல்ல. எனக்கு மறதி வந்து விடக் கூடா
 தென்றுதான்.

ஏறத்தாழ இருபத்தாறு ஆண்டுகள் பின்னோக்கி
 போவோம் அண்ணா!

மாநாடு மேடையில், பச்சைத்தமிழ் மாவீரர்
 படை முன்னே, “சிவாஜி கண்ட இந்துராஜ்யம் நாட

கம் நடந்தது. அண்ணா! பேச்சோடு, நடிப்பும், நையாண்டியும் உங்களோடு பிறந்தா?

அண்ணா!—என்ன உங்கள் திறமையின் அதிசயம். பார்த்திருந்தவர்கள் சிறித்து மகிழ்ந்ததும்; எழுந்து குதித்ததும், சிந்தனையைச் சீராக்கிக் கொண்டதும் இன்றும் என் முன் வந்து காட்சி தருகிறதே!

தங்கள் நிழலின் கீழ் நின்ற பாக்கியம் என்னையும் அன்பர்கள் ரசித்தார்கள். சிவாஜி சிவாஜி என்றும் பேசினார்கள். தந்தை பெரியாரும், 'சிவாஜி கணேசன்' என்று பட்டஞ் சூட்டி அழைத்தார்கள். அண்ணா இன்றும் நன்றியோடு எண்ணுகிறேன். என்னை வளர்க்க, 'வழிகாட்ட முனைந்து நின்ற பேரன்புதான் அவையெல்லாம்' என்று எண்ணுகிறேன்.

அன்று முதல் பல நாள், காஞ்சியே எனக்கு ஊரானது. அண்ணா..... உங்கள் இல்லமே எனக்கு வீடானது. உங்களோடு சேர்ந்து, உங்கள் பணிக்குச் சிறு உதவி புரிவதே எனக்கு ஊதியமானது.

அண்ணா-நீங்கள் எழுதிக் குவிக்கும் ஏடுகளை, நான் எடுத்து ஒழுங்காக அடுக்கிக் குவிப்பேன். எழுதுவது உங்கள் வேலை—அதை அடுக்குவது எனது பணி!

அண்ணா—நீங்களே அச்சக் கோர்ப்பீர்கள், அதிலும் நான், அறிந்த வரை உதவுவேன். பிறகு அவை அச்சுக்கு வரும்போது, நான்தான் அச்சு இயந்திரத்தைக் கையால் சுற்றுவேன். இப்படியாக அண்ணா எழுத்தும், அதன் அச்சம் பூர்த்தியாகும்.

இடைவேளையில், அச்சகத்திலிருந்து. உணவருந்த வீட்டுக்குப் புறப்படும்போது, அண்ணா, வாசலில் கிடக்கும் உங்கள் ஒற்றை மாட்டு வண்டியில் நீங்களே மாட்டைப்பூட்டி, உள்ளே என்னையும் அமர்த்தி, வண்டிவைத்தானே ஓட்டிச் செல்வீர்களே—அந்த எளிமையில் தான் அன்று என்ன இன்பம்!

பக்கோடா என்றால் அண்ணாவுக்கு உயிர், ஏண்ணு ஒருநாள் நான் உங்களிடமே ஒரு பக்கோடா காமடி செய்தேனே—நினைவிருக்கிறதா?

“பக்கோடாத் தின்று சுவைத்துக் கொண்டே எழுதுகிறீர்களே—பக்கோடா சுவைக்கு ஏற்ற படி, எழுத்தின் சுவையும் ஏறும் இறங்குமா!” என்றேனே.

நீங்களோ, “நாக்கோடு அறிவை சேர்க்கக் கூடாது. சமயத்தில் நாக்கு சுவையில்லாததையும் சுவைத்து விடும். அறிவையும் அப்படி கொண்டு போக முடியுமா?” என்றீர்களே!

அண்ணா—என் வாழ்க்கைக்கு அப்போது ஒரு திருப்பம் என்றே நினைக்கிறேன். தங்கள் அறிவுரையோடு வாழ்த்துதலோடு சக்தி நாடக சபையில் சேர்ந்து கிட்டத்தட்ட ஆறு, ஏழு ஆண்டு காலம் நாடகங்களில் நல்ல பாத்திரமேற்று நல்ல பெயரும் பெற்று நடித்து வந்தேன்.

அண்ணா இதற்கிடையில் ஏதோ ஒரு சூழ்நிலை கொள்கை வேறுபாடோ என்னவோ, கட்சியை விட்டு விலகினேனே தவிர உங்கள் இதயத்தை விட்டு நான் விலகவில்லை. என் இதயக் கோவினிலும் நீங்கள் என்றும்போல் தெய்வமாக கொலுவிருந்தீர்கள். இந்த உறவை, உள்ளன்பை ஊர் அறியாமல் இருக்கலாம். உங்கள் உள்ளம் அறியும். என் உள்ளம் உணரும். காலப்போக்கில் இப்படிச் சில ஏற்படுவதும் இயற்கை என்றே இருந்தோம்.

இந்த கால ஓட்டத்தில்! அன்றொருநாள்—மறக்க முடியாத நாள்—என்னுடைய கட்டபொட்டின் நாடகத்தைக்கண்டு ஆசிரிவிதிக்க வேண்டுமெனத் தங்களை அழைத்து வந்தேனல்லவா?

வந்தீர்கள்—பார்த்தீர்கள்—வாழ்த்துங்கள் என்று வணங்கி நின்றேன்! வழக்கமாக நாடகத்திற்கிடையில்

ஐந்து நிமிஷத்திற்கு மேல். பேசுவது முறையல்ல என்று இருந்த உங்களது கொள்கைக்கு புறம்பாக அண்ணா,

முப்பது நிமிடம் அருவிபோல் மேடையீது அரும் உரையாற்றினீர்கள். உள்ளங்கனிய வாழ்த்துரையை, புகழுரையை நிரப்பினீர்கள்.

நடையை, நடிப்பை, பேச்சை மூச்சை, வீரத்தை, விழியை விதம் விதமாக விளக்கி, என் உடலே சிலிர்ச்சி சிறப்புரையாற்றி, பேரவையில் என் புகழை உயர்த்தி வைத்து மகிழ்ந்தீர்கள்.

எங்கிருந்தாலும் வாழ்க

அண்ணா, உங்கள் உள்ளன்பு என்றும் என்பால் கனிவு பெற்றே இருக்கிறதென்பதைத் தெளிவுபடுத்தினீர்கள்-உயர்ந்த உங்கள் திருவடியை, ஒளிமயமான உங்கள் உள்ளத்தை வணங்கி, என்னையுமறியாமல் அன்று வழிந்தோடிய ஆனந்தக் கண்ணீரை உங்களுக்குற்ற காணிக்கையாக வடித்து நின்றேன். அதைக் கண்ட நீங்களும், உங்கள்பால் எனக்கு வற்றாது இருந்த பேரன்டை, பாசத்தை உணர்ந்தீர்கள். அந்தக்கணமே. அவையை நோக்கிய நீங்கள் சொன்னீர்களே,

“இது மலர்ரான பிறகு தான் மக்கள் அறிந்தீர்கள்! இது மொட்டாக இருக்கும்போதே நன்றாக மலர்ந்து நறுமணம் வீசும் என்பதை அன்றே அறிந்தவன், நான்

என் அருமைத் தம்பியே கணேசா—“நீ எங்கிருந்தாலும் வாழ்க” என்று!

கேட்டார் உளமெல்லாம் உருகியதே—அந்த ஆசி ஒன்று போதும் அண்ணா என் இதயம் என்றும் உங்களுக்கே கடமைப்பட்டிருக்கிறதே! உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசியறியாப் பெருத்தகையே.....என்னுயிரே — அண்ணா! தாங்கள் சிசிச்சைக்காக வெளிநாடுசென்று திரும்பியபிறகு அண்மையில் ஒரு விழாவில் என்னை வாழ்த்திப்பேசினீர்

னே! அறிவுரை பலவற்றை அள்ளிவிசினீர்களே
காடர்ந்து 45 நிமிடம்! யாருக்கும் கிடைக்கும் அந்த
யறு! அதைவிட எனக்கு சான்று ஏது வேறு! உங்
ளக்காணும்போதும் உருகுகிறேன் கதறுகிறேன்—
ள்ளைக்காத்தருளும் தெய்வமாவீர்.

அன்பு இதயங்கொண்ட நல்லவரிலும் உயர்ந்த
தெய்வம் இல்லையென்று உணர்வது நமது மரபு. தாங்
கள் எனக்குத் தெய்வம் — தம்பிக்குத் துணையிருங்கள்.
இதுவே எனது இறுதி வணக்க உரை.

என் குரல் கேட்டால் என்றும் உங்கள் மனம்
இரங்குமே! இதயஒலி அனுப்பி, என்னோடு உரை
யாடி உறவுகொள்ளுங்கள் அண்ணா! எப்பிறவி எடுப்
பினும், என்றும் உங்களோடு நான் பேசி மகிழ்
வேண்டும். இறவா இசை போன்ற நாதஒலியை என்
செவிகள் சுவைக்க வேண்டும். என் இதயம் விட்டுப்
பிரியாத அண்ணாவே, நீங்கள் என்றும் என்னுள்
இருப்பீர்கள். வணக்கம்.

அண்ணா சொன்னார்

உபகாரம் செய்வதற்குக் காட்டவேண்டிய தியாக
உணர்ச்சி குறைவு, தீரமும் குறைவுதான். ஆனால்
உரிமையைத் தருவதற்கோ தியாக உணர்ச்சியும்
தீரமும் அதிகமாகத் தேவை. ஆகவேதான் உபகா
ரம் செய்யச் சம்மதிப்பவர்கள்கூட உரிமையைத் தர
சங்கடப்படுகிறார்கள்.

பேச்சு மேடையில் பெரும்புகழ் பெற
விரும்புவோருக்கு அச்சம். தயை, தாட்சண்யத்துக்
குக் கட்டுப்பட்டு கருத்தை அடகு வைக்கும் குணமும்
இருத்தலாகாது. காட்டுக்குதிரை மீதேறிச் செல்லும்
முரட்டுச் சுபாவமும் இருத்தலாகாது.

கவிஞர் வாலி

முல்லையினும் வெள்ளை யென
 உள்ள முள்ள அண்ணை
 'இல்லையினி இல்லை' யென
 ஆனபோது இந்நாள்
 பிள்ளையில்லாத் தாயானாள்
 தெள்ளுதமிழ் அன்னை!
 தாயிலாப் பிள்ளையானேம்
 தமிழ்மக்கள் நாமோ

செந்தமிழை உணவோடு
 சேர்த்துண்ணும் நமது
 பந்தியிலே இந்தியெனும்
 புற்றுவரும் பொழுது
 அந்தமிகு நல்லறிவால்
 அறுவையினைச் செய்து
 அத்தனை பேர் உயிர்காத்த
 உத்தமனும் போனான்!

காந்தியுயிர் வாங்கிவந்த
 துப்பாக்கித் தோட்டா;
 கோப்பையிலே சாக்ரடீஸ்
 குடித்துவைத்த நஞ்சு;
 குற்றமற்ற உயிர்களையே
 கொண்டேதான் போனாலும்
 புற்றுநோயே! நீபுரிந்த
 கொடுமைதான் பெரிது!

தென்புலத்தார் துயில்நீக்கி
 எழுப்புவைத்த பூமான்
 சந்தனத்துப் பெட்டியிலே
 கண்ணுறங்கப் போனான்!
 தொய்ந்துபோன தமிழினத்தின்
 தலைநிமிர்த்தும் கோமான்
 தோற்காத பணிபுரிந்து
 தலைசாய்ந்து போனான்!

பூ முகத்துப் புன்னகையை
 யார்முகத்தில் பார்ப்போம்?
 புதுநடையில் சொற்பொழிவை
 யாரிடத்தில் கேட்போம்?
 நேர்வழியைக் காண்பதற்கு
 யார்வழியில் செல்வோம்?
 நேர்ந்துவிட்டால் பெருந்துயரம்
 யாரிடத்தில் சொல்லோம்?

நடைதுள்ளும் தமிழுக்குப்
 பகைவந்தால் அங்கே
 உடைவானை எடுக்கின்ற
 பெருவீரன் எங்கே?
 இமைமூடிக் கொண்டானே
 புதைகுழியில் மெல்ல;
 தமிழே உன் தலையெழுத்து
 நானென்ன சொல்ல!

இறப்புலகே! உனக்கென்ன
 உயிர்தானே தேவை!
 எமைக்கேட்டால் தந்திருப்போம்
 ஒரு கோடி உயிரை!
 சிறப்பொக்கும் அண்ணனுயிர்
 சீண்டியதால் உன்னை
 'சீச்சி' என வாய்தூற்றி
 இறைக்கன்றும் மண்ணை!

மு. கருணாநிதி

தலைவரென்பார் தத்துவ மேதை என்பார்
நடிகர் என்பார் நாடகவேந்தர் என்பார்.
சொல்லாற்றல் சுவைமிக்க எழுத்தாற்றல்
பெற்றார் என்பார்.

மனிதரென்பார் மாணிக்கமென்பார்
மாநிலத்து அமைச்சரென்பார்
அன்ணையென்பார் அருமொழி காவல் என்பார்
அரசியல் வாதி என்பார்-அத்தனையும்
தனித்தனியே சொல்வதற்கு நேரமற்றொரு
நெஞ்சத்து அன்பாலே

'அண்ணா' என்ற ஒரு சொல்லால்
அழைக்கட்டும் என்றே-அவர் அன்னை
பெயரும் தந்தார்.
அந்த அன்னை குலம் போற்றுதற்கு
ஒளவைக் கோர் சிலை
அறம் வளர்த்த கண்ணகிக்கோர் சிலை
வளையாத நெஞ்சப் பாரதிக்கும்
வணங்காமுடி பாரதி தாசருக்கும் சிலை
வீரமா முனிவருக்கும் சிலை.
காட்டுவெல் போப்புக்கும் சிலை கம்பர்க்கும் சிலை
தீராய்க் கப்பலோட்டிய தமிழர்க்கும் சிலை
திக்கெட்டும் குறள் பரப்ப திருவள்ளுவர்க்கும் சிலை
பத்து சிலை வைத்ததினால்-அண்ணன் தமிழின்பால்
வைத்துள்ள

பற்றுதலை உலகறிய;
அந்த அண்ணனுக்கோர் சிலை
சென்னையிலே வைத்த போது...
ஆட்காட்டி விரல் மட்டும் காட்டி நின்றார்...
ஆணையிடுகிறார் எம் அண்ணா என்றிருந்தோம்-
அய்யகோ; இன்னும்
ஓராண்டே வாழப் போகிறேன் என்று அவர்
ஓர்விரல் காட்டியது இன்றன்றோபுரிகிறது.

எம் அண்ணா.....இதய மன்னா.....
படைக்கஞ்சாத் தம்பியுண்டென்று
பகர்ந்தாயே;

எமை விடுத்துப் பெரும் பயணத்தை ஏன்
தொடர்ந்தாய்...

உன் கண்ணொளியின் கத கதப்பில் வளர்ந்தோமே;
என் கண்ணெல்லாங்குளமாக ஏன்மாற்றினிட்டாய்?
நிழல் நீதான் என்றிருந்தோம்; நீ கடல்
நிலத்துக்குள் நிழல் தேடப் போய்விட்டாய்,

நியாயந்தானா?
கடலடியில் இருக்கின்ற முத்தெல்லாம் முத்தல்ல;
நான் தானடா நன்முத்து எனச்சொல்லி
கடற்கரையில் உறங்குதியோ?...

நாத இசை கொட்டுகின்ற
நாவை ஏன் சுருட்டிக் கொண்டாய்?
விரல் அசைத்து எழுத்துலகில்
விந்தைகளைச் செய்தாய்; அந்த
விரலை ஏன் மடக்கிக்கொண்டாய்?
கண்முடிக் கொண்டுநீ சிந்திக்கும்
பேரழகைப் பார்த்துள்ளேன்.

இன்று..

மண்முடிக் கொண்டுள்ளை பார்க்காமல்
தடுப்பதென்ன கொடுமை!
கொடுமைக்கு முடிவு கண்டாய்; எமைக்
கொடுமைக்கு ஆளாக்கி ஏன் சென்றாய்?
எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டுமென்றாய்--
இதையும் தாங்க ஏதண்ணு எமக்கிதயம்
கடற்கரையில் காற்று
வாங்கியது போதுமண்ணை;
எழுந்துவா எம் அண்ணா!...

வரமாட்டாய்; வரமாட்டாய்;
இயற்கையின் சதியெமக்குத் தெரியும்அண்ணா-நீ
இருக்குமிடந்தேடி யான் வரும் வரையில்...
இரவலாக உன் இதயத்தை தந்திடண்ணா...
நான் வரும்போது-கையோடு கொணர்ந்துஅஃதை
உன் கால் மலரில் வைப்பேன் அண்ணா...

- ★ குளியல் அறை சாதனங்கள்
முழுசெட் பல வர்ணங்களில்
- ★ எஸ்டேட் சப்ளைகளும்
சுகாதார தளவாடங்களும்
- ★ தண்ணீர் பம்புகள்
(சென்ட்ரி பியூகல் & செமிரோட்டரி)
- ★ தீந்நைதகள்-ஆயுதங்கள்-இணைப்புகள்
- ★ ஹன்சயா ஜி. ஐ. வாளிகள்
- ★ குருண்டிக் ரேடியோக்கள்
- ★ மினர்வா தையல் மிஷீன்கள்
- ★ கந்தோர் சாமான் நாற்காலிகள்
- ★ மின்சார் உபகரணங்கள்

உங்கள் தேவைக்கு எம்மிடம் வருக

சென்றி. அந்தனிஸ் ஹார்ட்வெயர்
ஸ்டோர்ஸ் லிமிட்டெட்

கொழும்பு-10

பேரறிஞர்

அ ன் னு

அவர்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய
எல்லாம் வ ல் ல இறைவனைப்
பிராத்திக்கிறேன்.

கே. நாகலிங்கம் ஜே. பி.

79, கொட்டாஞ்சேனை வீதி,
கொழும்பு.

போன்: 32769 - 33853

கடந்தகால நிகழ்கால நிகழ்ச்சிகளை

நினைவுப்படுத்துவது

சிறந்த புகைப்படங்கள்

பாஸ்போர்ட் படம், திருமணம்
பிறந்தநாள், கோலாகல நிகழ்ச்சிகளை
படம் பிடித்துத்தருவதில் முதன்மை
ஸ்தானம் வகிப்பவர்கள்,

சூப்பர் போட்டோ

223, பழைய சோனகத் தெரு, கொழும்பு-12

போன்: 34683

ஸ்தாபிதம்; 1875

சுதேசிகள் விரும்புவது எது?

அப்பாஸ் லங்கா சுவீட் மஸ்கட்

மணம் கமழும் சுவைமிகுந்த எம் மஸ்கட்டுகள்,
மற்றும் இன்பரசம் ததும்பும் இனிமையான
சிற்றுண்டி பொருள்களும், இதுபோல் ஏனைய
சிறந்த உணவு வகைகளும், உண்டு. பல ஆண்டு
களாக புகழ்பெற்ற ஸ்தாபனம் இது. குறித்த
நேரத்தில் தாமதமன்றி ஆடர்களுக்கு சப்ளை
செய்யப்படும். இன்றே வருக

அப்பாஸ் லங்கா சுவீட்

மெனிபெக்டரி

(உரிமையாளர்; எம். ஏ. ஹசன் அலியார்)

34, சவுண்டஸ்பிளேஸ், கொழும்பு-12

தானையன் பிரஸ் கொழும்பில் அச்சடிக்கப்பட்டது
கதம்பம் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டது